DE
THEODORI PRODROMI
IN
RHODANTHA ELOCUTIONE.

DISSERTATIO INAUGURALIS

QUAM

AD SUMMOS IN PHILOSOPHIA HONORES

AB AMPLISSIMO

PHILOSOPHORUM ORDINE LIPSIENSI

RITE IMPETRANDOS

SCRIPSIT

FRIDERICUS GROSSSCHUPF

LIPSIENSIS.

LIPSIAE 1897.

TYPIS OSW. SCHMIDTII.

Conspectus argumenti.

Theodori Prodromi de Rhodanthae et Dosiclis amoribus libri novem continebantur codice manuscripto, qui in bibliotheca Palatina servabatur. Huius codicis apographon confecit Claudius Salmasius; quae deerant, auctore Peirescio senatore Barclaius ex codice Vaticano descripsit. Quod apographon Salmasius certior factus Gilbertum Gaulminum in animo habere scriptores amatorios recensere huic viro docto misit. Gaulminus autem, qui anno 1618 primus Eustathii Macrembolitae de Hysmines et Hysminiae amoribus libros undecim vulgaverat, Prodromi carmen versione Latina prosa versibusque mixta et notis instructum Parisiis anno 1625 edidit[1]). (cf. Gaulminum in praefatione. Fabricium, Bibl. gr. ed. Harless, tom. VIII, pag. 138).

Sed nimis festinanter Gaulminus opus confecit — carmen intra septem dies in Latinum se convertisse ipse in praefatione confitetur —; qua re mirum non est, quod huius editionis textus multis mendis deformatus est.

E recentioribus in hoc Prodromi carmine recensendo operam collocavit imprimis Philippus Le Basius, qui duorum codicum, Vaticani et Urbinatis, ope cum alias lacunas, tum maximam illam, quae exstabat post quarti libri versum 88, explevit. cf. huius viri commentationem: „Fragments inédits de deux romans grecs" (in „Bibliothèque de l'école des chartes." Tom. II, 1840—41, pag. 409 sqq.). Recensionem autem carminis typis descriptam et lectionibus illorum codicum, Vaticani et Urbinatis, editionisque principis adornatam vir doctissimus, intercedente Friderico Duebnero, cum Herchero communicavit et permisit, ut hic eam Eroticorum Corpori supplendo adhiberet. (cf. Hercherum in Adnotatione critica pag. XLI). Tum Hercherus textum sedulo recognovit et cum

[1]) Theodori Prodromi philosophi Rhodanthes et Dosiclis amorum libri IX. Graece et Latine, interprete Gilb. Gaulmino Molinensi. Parisiis 1625.

adnotatione critica Eroticorum scriptorum Graecorum tomo alteri, quem Lipsiae anno 1859 edidit, inseruit.

Iam ut ad eos viros doctos enumerandos veniamus, qui de Prodromi Rhodantha egerunt, commemorandi sunt Lévesque[1]), Hartungius[2]), Nicolaius[3]), Rhodeus[4]), Krumbacherus[5]). Nonnulla, quae ad Prodromi genus dicendi pertinent, protulit J. G. Brambsius in dissertatione inaugurali: „De auctoritate tragoediae Christianae, quae inscribi solet *Χριστὸς πάσχων*, Gregorio Nazianzeno falso attributae," Eichstadii 1883[6]) (pag. 54 sqq.) et in Christi patientis editione, quam Lipsiae anno 1885 vulgavit (praef. pag. 22). Isidorus Hilbergius autem, qui iam in Epistula critica ad Ioannem Vahlenum missa (Vindobonae 1877) complures Prodromi locos emendaverat (pag. 13 sqq.), leges metricas a Prodromo in Rhodantha, in Catomyomachia, in dialogo qui *Ἀπόδημος φιλία* inscribitur, servatas in commentatione: „Kann Theodorus Prodromus der Verfasser des *Χριστὸς πάσχων* sein?" (in „Wiener Studien" VIII, pag. 282 sqq.) more suo diligentissime investigavit.

Haec mihi praemittenda esse existimavi, priusquam ad id, quod mihi est propositum, accederem. Qualis enim Prodromi in Rhodantha elocutio sit, accurate exponere mihi in animo est Materiam antem sic disposui, ut primum percurrerem singula grammaticae capita, deinde agerem de ornamentis rhetoricis quibus carminis auctor usus est, denique nonnulla adderem de Prodromi fuso et abundante genere dicendi.

---

[1]) „Notice des amours de Drosille et de Chariclès, poëme ou roman grec, en vers ïambiques, de Nicétas Eugénianus" (in „Notices et extraits des man. de la bibl. nat." tom. VI, pag. 223 sqq.).

[2]) „Die byzantinische Novelle" (in „Archiv für d. Studium der neueren Sprachen u. Litteraturen", tom. 50, 1872, pag. 4 sqq.).

[3]) „Griechische Litteraturgesch." tom. III, pag. 352 sqq.

[4]) „Griechischer Roman" pag. 527 sqq.

[5]) „Geschichte der byzantin. Litteratur"² pag. 751 sqq.

[6]) Eadem catalogo gymnasii regii Eichstettensis 1884 addita est.

Caput I.

De formis vocabulorum.

1. De accentu.

Theodorus Prodromus, ut trimetrum finiret *παροξυτόνως*, aliquoties accentum mutavit, ut in vocibus *δράμα* I, 349; 393; VIII, 379; IX, 36; IX, 413. *Τιτάνες* VI, 120. (Sed *Τιτᾶνες* legitur VII, 134, medio in versu). *τεχνίται* VIII, 77. *πλοκαμίδας* IX, 150. *πράσιν* IX, 165; *ἀποδράναι* V, 338; 392; 399. *διαδράναι* VI, 428. *ἐξαποδράναι* IX, 102; *κατακρίνον* I, 4C0. *τὸ κρίνον* III, 12. *κλάε* VIII, 393.

Ne in secunda versus sede spondeum usurparet, Prodromus vocalem longam *υ* corripuit et accentum circumflexum in acutum mutavit his locis: IV, 436 *σμικρύναι*, VIII, 294 *προσφύναι*, VIII, 409 *ἐνδύναι*.

2. De hiatu.

Prodromus in Rhodantha hiatum septies admisit:

1) post *εὖ* adverbium: II, 401: *εὖ εἰδότας*. VIII, 455: *εὖ ἐσταλμένος*. IX, 29: *εὖ οἶσθα*. IX, 129: *ὡς εὖ ἀνυσθῇ*.

2) post voces *Ζεῦ* et *διφρεῦ*: III, 478: *Ζεῦ, ἀστραπηφόρον κράτος*. IV, 243: *Ἥλιε, διφρεῦ ἅρματος πυροτρόχου*, qui versus in cantu Satyrionis (IV, 243—308) ter decies iteratus est.

3) post *πρὸ* praepositionem: VIII, 272: *πρὸ ἡμῶν*, quem hiatum apud Byzantinos legitimum esse Hercherus monet (Adn. crit. pag. LVI) his locis collatis: Nic. Eug. II, 172: *πρὸ ἡμῶν*. IX, 47: *πρὸ ὥρας*. Georg. Pis. Hexaëm. 233 et 1505: *πρὸ ἡλίου*. 871: *πρὸ αὐτοῦ*. 1269: *πρὸ αὐτῶν*. Heracl. II, 109: *πρὸ ἄστεος* Ephraem. 1118: *πρὸ αὐτῆς*.

a) De elisionibus.

ᾰ omittitur in ἀλλ' pro ἀλλά (sexagies sexies); ἆρ' pro ἆρα VII, 316; 425; δι' pro διά (duodecies); εἶτ' pro εἶτα: III, 190; ἵν' pro ἵνα; V, 334; 389; κατ' (ter decies) et καθ' (vicies sexies) pro κατά; μετ' (duodevicies) et μεθ' (I, 37; III, 423) pro μετά. παρ' pro παρά (quater decies); ταῦτ' (IX, 386) et ταῦθ' (VII, 86) pro ταῦτα; τάχ' pro τάχα (sequitur ἄν): V, 515; VI, 416; VIII, 364.

ε omittitur in γ' pro γέ: VI, 30; δ' pro δέ (centies duodeseptuagies, praeterea III, 109 ex Boissonadii, IV, 440 ex Hercheri coniectura); εἴτ' pro εἴτε: VII, 515; μηδ' pro μηδέ (semel et vicies); οὐδ' pro οὐδέ (semel et vicies); οὔποτ' pro οὔποτε: IX, 221; οὐπώποθ': IX, 74; ποτ' pro ποτὲ III, 384; VII, 359; 399; 436; IX, 398; τ' pro τὲ: IX, 17; τότ' pro τότε: VIII, 90.

ι omittitur in ἀντ' (VI, 255; VII, 242) et ἀνθ' (VII, 100; VIII, 38; IX, 18 et 19; IX, 313) pro ἀντί; ἐπ' (duodecies) et ἐφ' (undecies) pro ἐπί; στέργοιμ' pro στέργοιμι (I, 301);

ο omittitur in ἀπ' (IV, 471; VI, 153; VII, 393) et ἀφ (I, 279; V, 467; VI, 233; VII, 277; VIII, 298) pro ἀπό; γένοιτ' pro γένοιτο (sequitur ἄν) I, 328; III, 346; III, 363; V, 288; V, 397; IX, 71; 167; δέοιτ' pro δέοιτο (sequitur ἄν): VII, 95; IX, 254; τοῦτ' pro τοῦτο II, 436; ὑπ' (undecies) et ὑφ' (quinquies) pro ὑπό.

b) De crasibus.

Οὑμὸς legitur pro ὁ ἐμὸς VII, 300; τἆλλα pro τὰ ἄλλα I, 60; II, 133; VII, 209; VIII, 62; τἀμά pro τὰ ἐμά: I, 425; VII, 145; τἄνδον pro τὰ ἔνδον V, 45; ταὐτόν pro τὸ αὐτόν V, 90; 284; VI, 446; VII, 403; 404; θατέραν I, 185 (ex Hercheri coniectura) pro τὴν ἑτέραν; τοὐμόν pro τὸ ἐμόν IX, 178; τοὔμπαλιν pro τὸ ἔμπαλιν II, 14; VII, 378; τοὔμπροσθεν pro τὸ ἔμπροσθεν I, 176; τοὐμφανές pro τὸ ἐμφανές IX, 343; τοὖργον pro τὸ ἔργον I, 327; VII, 480; VIII, 441; τὠμῷ pro τῷ ἐμῷ IX, 17;

κἀγώ pro καὶ ἐγώ I, 112; II, 334; 468; VI, 446; IX, 59; 320; κἀκ pro καὶ ἐκ IV, 158; VII, 195; V, 344; VIII, 204; 240, 408; IX, 33, 427; κἀξ pro καὶ ἐξ: II, 410; VII, 359; κἀκεῖθεν pro καὶ ἐκεῖθεν IV, 428; κἀκεῖνος pro καὶ ἐκεῖνος II, 487; IX,

345; *κἀκείνοις* pro *καὶ ἐκείνοις*: VI, 205; *κἀμέ* pro *καὶ ἐμέ* II, 379; VI, 413; VII, 289, 294. *κἀμοί* pro *καὶ ἐμοί* III, 508; *κἄν* pro *καὶ ἄν* (= *ἐάν*) sexagies quater; praeterea I, 111 ex coniectura Le Basii, IX, 355 ex coni. Hercheri. *κἀν* pro *καὶ ἐν*: II, 416; III, 253; IV, 166; VII, 110 (bis); 111 (bis); 353; VIII, 322 (ex coni. Le Basii); *κἀνταῦθα* pro *καὶ ἐνταῦθα* V, 394; VI, 316; *κἀντεῦθεν* pro *καὶ ἐντεῦθεν* V, 338; *κἀπεί* pro *καὶ ἐπεί* II, 345; IX, 231; *κᾆτα* pro *καὶ εἶτα* V, 294; *χὤδε* pro *καὶ ὅδε* VI, 169; — *προὔδωκεν* pro *προέδωκεν* VI, 96. *προὔκυπτον* pro *προέκυπτον* IV, 127.

3. De nominum flexione.

Notabilis est flexio vocis *κάρα*, quae a Prodromo declinatur instar nominum primae declinationis. Legitur enim accusativus *κάραν* III, 114; IV, 23, 129, 396; VI, 449; VII, 432; VIII, 363; IX, 328; praeterea I, 196 ex Hercheri coniectura pro *κάρην*, quod libri praebent. Haec accusativi forma exstat etiam in Prodromi epigrammate, quod inest in Mignei Curs. Patr. Gr. tom. CXXXIII, pag. 1181: *Φῂς οὐκ ἔχειν ποῦ τὴν κάραν, Χριστέ, κλίνῃς.* et in eiusdem auctoris epistola, quae invenitur ibidem pag. 1251: *τὴν δὲ κάραν ἐψιλωμένος*. Eadem flexio deprehenditur in tragoedia Christiana, quae inscribi solet *Χριστὸς πάσχων* (cf. Brambs, De auctor. pag. 38), apud Gregorium Nazianzenum, Epiphanium, in Chronico Paschali, apud Joannem Malalam, Joannem Damascenum, Theophanem, Theodosium Diaconum, Psellum. (cf. Sophocles, Greek lexicon of the Roman and Byzantine periods. pag. 629; Brambs, De auctor. pag. 71 Adnot.)

Forma *δεσμά* legitur I, 307; IV, 51; V, 245; 499; IX, 282. contra *δεσμούς* VIII, 206.

Nominativum *δεῖπνος*, non *δεῖπνον*, libri praebent IV, 305; VI, 303. Forma masculina occurrit etiam apud Sophronium (Patrol. Gr. tom. LXXXVII, 3772 A) et in Chronico Paschali 423, 17. (cf. Hatzidakis, Einleitung in die neugriech. Grammatik pag. 355; Sophocles, Greek lex. pag. 348).

Nominativus *ἄριστος*, non *ἄριστον*, legitur VIII, 54, ut apud Eusebium Alexandrinum (Patrol. Gr. tom. LXXXVI, I, 357 B, C). cf. Sophocles pag. 247.

Formam *θάτερος*, quam libri I, 185 exhibent, Hercherus iure in *θατέραν* mutavit. De formis *θάτερος*, *θάτερον* similibusque vide quae monuerunt Kuehner-Blass, Ausf. Gr. d. gr. Spr.[3], I, 1, pag. 223 Adnot. 2; Schmid, Atticism. I, pag. 48, 85, 227. II, 19; Hatzidakis pag. 261.

Hac data occasione commemorare libet Prodromum forma antiqua *ἅτερος* metri causa usum esse VII, 297: *ἡ δ' ἁτέρα σέσωστο·* et IX, 457: *ἐστασίαζον τίς τὸν ἅτερον λάβοι*, item his epigrammatum locis ab Herchero (Adnot. crit. pag. LIII) allatis:

Ἀρχὸν Ἀμορραίων Βασὰν δέ κεν ἅτερον ἀρχόν,
Οἷος Ἰουδαίων κρατεραλκὴς κάββαλε λαός.
(Patrol. Gr. tom. CXXX pag. 1131.)

et: *Ζηλῶ σε, Πέτρε, τοῦ πολυζήλου πίθου*
Στεροῦντα Μάλχον ἁτέρου τῶν ὠτίων (ibidem pag. 1192).

Qua de causa Hercherus etiam in Rhod. VI, 176 *ἁτέραν* pro *ἑτέραν* restituit.

Genetivus singularis *νεώ* legitur III, 200; VII, 337; accusativus *νεών* I, 472; III, 110; IX, 476; 481; sed *ναόν* metri causa III, 245; dat. plur. *ναοῖς* III, 247; acc. pl. *νεώς* VI, 114.

Forma non contracta *πλόου* occurrit VII, 313; *πλόον* V, 382; IX, 445; sed forma contracta *πλοῖν* VIII, 26. Dativus *πλοΐ* legitur VIII, 146. De formis *πλοός*, *πλοΐ*, *πλόες*, *ῥοός*, *ῥοΐ*, *νοός*, *νοΐ*, *νόα*, *νόες*, *νόας* vide Kuehn.-Blass[3] I, 1 pag. 516, Adn. 5; Lob. ad. Phryn. pag. 453.

Prodromus utramque accusativi formam, et *γέλων* et *γέλωτα*, adhibet; atque *γέλων* in fine versus positum est, ut IV, 133; V, 195; 293; IX, 8, uno versu excepto VII, 82: *ἀφῆκα καὶ προῆλθον εἰς γέλων βίον·* *γέλωτα* autem medio in versu: IV, 224; VIII, 371.

Adiectivi *τάλας* vocativus singularis masc. gen. *τάλα*, non *τάλαν*, legitur I, 269.

Non minus notabilis est vocativus *πάμμεγα* VIII, 116. Vocativus *μέγα*, quam formam in usu fuisse negant Kuehner-Blass[3] I, 1 pag. 535, 3, occurrit etiam in Eustathii Macrembolitae fabula amorum Hysmines et Hysminiae XI, 20: *ὦ μέγ' Ἄπολλον.*

Nominativus *Δήμητρα* invenitur IV, 261. Hac forma usi

sunt Diodorus, Philo Judaeus, Plutarchus, Justinus Martyr, Palladius, Theodoretus. (cf. Sophocles, Greek lex. pag. 355; Hatzidakis pag. 79.)

Accusativus βόα, quem libri VII, 407 praebent, ex Pherecyde Athen. affertur a Choerobosco (cf. Kuehn.-Blass I, 1, 449 Adn. 6); legitur etiam apud Philippum Thessalonicensem in Anthol. Pal. IX, 255.

Nominativus pluralis ἰχθῦς, non ἰχθύες, exstat VI, 487.

In accusativo sing. et in nominativo et accusativo plur. neutr. gen. adiectivorum tertiae declinationis, quae in -ης exeunt, εα post vocalem semper in α contrahitur, velut δυσκλεᾶ II, 234; ἐνδεᾶ VII, 379; εὐφυᾶ II, 278; IV, 360; V, 113; ὑγιᾶ IV, 73. Itaque sine dubio cum Herchero V, 365 pro librorum δυσκλεῆ scribendum est δυσκλεᾶ.

Nominum propriorum in -κλῆς exeuntium genetivus in -εος terminatur, ut Δοσικλέος I, 123; 128 sqq. Ἀνδροκλέος I, 163, 270 sqq.; Στρατοκλέος II, 23, 56 sqq., Ἐμπεδοκλέος IX, 425. Dativus in fine versus in -έϊ exit, ut Δοσικλέϊ III, 301; VI, 233 sqq.; Ἀνδροκλέϊ I, 358; sed medio in versu in -ει, ut Δοσικλεῖ I, 72; II, 281; 376 sqq.; Accusativi forma, quae in -έα exit, in fine versus legitur, ut Δοσικλέα I, 106; 115, 131 sqq. Ἀνδροκλέα I, 179; 203. Στρατοκλέα II, 33; 102; III, 117; exceptis duobus locis I, 441 et VIII, 196: τὸν Δοσικλέα βλέπων. Formam in -ῆν exeuntem Prodromus medio in versu posuit, ut Δοσικλῆν I, 125; II, 474; III, 288 sqq.

Aliquoties libri exhibent Δοσικλῆ, quam formam Hercherus aut Le Basius in Δοσικλῆν mutavit, ut II, 301, 354 sqq. Etiam pro librorum Στρατοκλῆ I, 452 Hercherus scripsit Στρατοκλῆν, pro Ἀνδροκλῆ I, 403 Ἀνδροκλῆν.

4. De verborum flexione.

Terminatio -σαν deprehenditur in tertiae personae plur. indic. aor. formis ἀνταπήλθοσαν I, 80; I, 504. εἴδοσαν V, 442; et in optativo aoristi ἴδοισαν VIII, 137. (cf. Kuehn.-Blass[3] I, 2, 55. Sophocles, Greek lex., Introduction, Gramm. Observ. p. 39, 6 et p. 40).

Augmentum in plusquamperfecto apud Prodromum sicut

apud alios iambographos Byzantinos omitti potest. (cf. Hercherum, Adnot. crit. pag. IL, et Hilbergium, Epistula critica pag. 14). Exempla haec sunt:

τέτμητο I, 16.
τέτραπτο III, 267; 327.
ἐνδέδυτο IV, 219.
δέδεκτο IV, 343
γέγραπτο IV, 422.
βέβλητο VI, 50.
πεπώκεσαν VI, 68.
συμπεφυλάκιστο VI, 171.
ἐμπεφόρτιστο VI, 230, 498.
προμεμνήστευτο VI, 233.
προεισκέκλειστο VII, 251.
σέσωστο VII, 297.
εἰσδέδεκτο VIII, 197.
μέμνητο VIII, 214.
πεπυρπόλητο VIII, 223.
κέκαρτο VIII, 423.
κέκλειστο VIII, 434.
δεδύνητο IX, 443.

Ab Js. Hilbergio tribus praeterea locis formae plusquamperfecti, quae augmento carent, restitutae sunt. Subtiliter enim vir doctus in commentatione supra commemorata („Wiener Studien“ VIII pag. 285) exposuit apud Prodromum vocales *ε* et *ο* positione non productas longarum vocalium vice non fungi nisi in nominibus propriis vel in terminis technicis. Itaque pro *ἐδέδρακτο*, quod libri IV, 401 praebent, scribit *οὖν δέδρακτο*, quam lectionem coniecturae *αὖ δέδρακτο*, quam antea (Epist. crit. pag. 14) proposuerat, praeferendam esse dicit, *συνετέτμηντο* (VI, 135) autem in *συνεκτέτμηντο*, aoristum *ἐπελήσατο* (VIII, 185) in plusquamperfectum *ἐπιλέληστο* mutavit.

Verba, quae ab *ευ* diphthongo incipiunt, apud Prodromum augmentum habent, ut *κατηυστόχει* I, 17; *ηὐτρεπισμένη* I, 340; *προηυτρέπιζε* II, 456; *ηὐτρεπισμένην* V, 503; *ηὐτρεπισμένον* IX, 386; *ηὐλόγουν* II, 120; *ηὐλόγησα* II, 122; *ηὐπόρει* VI, 136; *ηὔφρανεν* VI, 367; ex Hercheri coniectura: *ηὐτύχησας* IX, 165 pro *εὐτύχησας*, *ηὐτυχηκέναι* V, 18 pro *εὐτυχηκέναι*. At semper augmentum verbo *εὑρίσκειν* deest, ut *ἐξευρηκέναι* I, 231; *εὕρηκεν* V, 348; *εὗρε* VI, 231; VIII, 171; *εὗρεν* VIII, 504; *εὗρες* VII, 31; *ἐξευρηκότες* VII, 256; *εὗρον* VIII, 466; IX, 130 (bis); *εὑρημένον* IX, 213.

Futurum augmento addito notabile *ἐξεώσεις* legitur I, 156. Quam formam commemorat *K. Κόντος* in libro *„Λόγιος Ἑρμῆς“*

pag. 95, ubi etiam afferuntur formae ἀπεωστόν ex Hesychio, ἀπεώσομαι ex vetere testamento (Reg. II, 21, 14). Ἐξεῶσαι infinitivus exhibetur apud Theophanem (462, 8) et apud Cusam (304). (cf. Hatzidakis pag. 64.)

Reduplicatione caret participium perfecti ἐνθυμημένους VI, 155. Talia participia perfecti apud scriptores Byzantinos saepe reperiuntur; cf. exempla, quae Hatzidakis pag. 75 affert, ut μεθυσμένος (Theophan. Chron. 197, 6; 310, 18). σιδηρωμένος (ibid. 156); στρωμένον καὶ χαλινωμένον (Sym. Mag. 613); χρυσωμένην (Porphyrog. de Caer. 638, 15).

Forma non contracta ῥέει legitur IV, 279; πνέεις VII, 27; πνέειν VIII, 44; ἀναπνέεις VIII, 374; (cf. Kuehn.-Bl.[3] I, 2, 138 Adn. 1; Hatzidakis p. 177, 289; Lob. ad Phryn. p. 220); contra forma contracta πνεῖν VII, 61.

Verba in μι exeuntia saepe instar verborum in ω desinentium flectuntur. Sic legitur διδοῖς II, 78 in versus initio, sed δίδως VII, 406; IX, 93 in fine versus, ut παροξυτόνησις servetur. διδοῖ II, 146; V, 44; VIII, 440; ἐκδιδοῖ VII, 174; διδοῦσι VI, 251;

καθιστῶ I, 167; πιμπρᾷ II, 428; παριστᾷ III, 340; κιρνᾷ II, 144; πιμπρᾶτε VII, 66; πιμπρᾶν IV, 150; ἱστᾶν IV, 118; ἐφιστᾶν II, 270; ἀνιστᾶν II, 275; V, 86; κιρνᾶν IX, 70; πιμπρῶντος II, 349; παριστῶν IV, 165; ἱστῶν V, 425; μεθιστῶν IV, 138; 176; κιρνῶντες VIII, 170; ἐξεπίμπρων I, 12; συνεπίμπρων I, 14; συνίστων IV, 358;

ὀμνύεις II, 366; δεικνύεις IV, 255; ἀποκτιννύει VI, 306; δεικνύει IV, 159 (sed δείκνυσιν IV, 163); IV, 411; VIII, 411. καθειργνύει IV, 15; ὑποστρωννύει IV, 261; ἀποκτιννύειν I, 289; χωννύειν VII, 105; δεικνύων III, 32; δεικνύουσα VIII, 372; ὑποδεικνύων I, 447.

Nunc breviter nonnullas verborum formas memorabiles, quae praecipue apud scriptores posterioris aetatis inveniuntur, contemplemur. Legitur apud Prodromum

ἀνελεῖ VII, 346. De hac futuri forma confer Kuehner-Bl. I, 2, p. 353. Locos, quibus futuri formae ἑλῶ et ἑλοῦμαι reperiuntur, collegit Cobet, Mnem. Nov. Ser. V, 77 sqq.

ἀποψυγείσης VII, 76. cf. K.-Bl. I, 2, p. 576. Lob. ad Phryn. p. 318.

ἀπώνασθε VI, 384; ἀπώνατο VI, 416; VIII, 364. cf. K.-Bl. I, 2, p. 502. Lob. Phryn. p. 12. Rutherford, The new Phryn. 63.

γρηγοροῦντες VII, 136; γρηγοροῦσιν VII, 168 De hoc verbo, quod dialecti Alexandrinae propria est, cf. K.-Bl. I, 2, p. 407; Sturz, de dial. Maced. p. 157; Lob. Phryn. p. 119.

ἔκραξαν I, 202; VIII, 128. cf. K.-Bl. I, 2, p. 465. Aoristi vero secundi participium ἀνακραγών exstat VI, 415.

ἐλχθῇς III, 451. cf. K.-Bl. I, 2, p. 418.

ἐξεμόργνυ III, 528. Quam formam pro ἐξωμόργνυ Prodromus metri causa adhibuit, ne in quarta versus sede spondeum usurparet. Formas, quae o euphonico carent, μόρξαντο, μορξάμενοι habet Quintus Smyrnaeus IV, 270; 374. cf. K.-Bl. I, 1, p. 186; 2, p. 502.

ἦς, non ἦσθα VI, 457. cf. K.-Bl. I, 2, p. 222; Lob. Phryn. p. 149. Rutherf. p. 226 sqq.

θρυβέντος IV, 327; VIII, 79; θρυβεῖσα VII, 295; συνεθρύβη IV, 325; συνθρυβεῖσα IV, 413; VI, 449; συνθρυβεῖσαν II, 7. cf. K.-Bl. I, 2, p. 444.

καθεσθείς I, 135; II, 98; IV, 17; συγκαθεσθέντων III, 99; συγκαθεσθείς IV, 119; cf. K.-Bl. I, 2, p. 408. Lob. Phryn. p. 269. Rutherf. p. 336.

καμμύει IV, 80. Hoc verbo scriptores Alexandrini saepius utebantur. cf. K.-Bl. I, 1, p. 177; 2, p. 489. Lob. Phryn. p. 339. Rutherf. p. 426. Buttmann, Grammatik des neutestam. Sprachgebr. p. 55. Hatzidakis p. 152 Adn.

οἶδας III, 111, non οἶσθα. cf. K.-Bl. I, 2, 240. Lob. Phryn. p. 236. Moeris p. 259.

πεινάσασα VIII, 180, non πεινήσασα. cf. K.-Bl. I, 2, p. 511. Lob. Phryn. p. 204.

προσκαθιζήσας IV, 366; ὑπεριζήσοι VII, 338; παριζήσασα IX, 154; συνιζηκυῖαν IX, 328; συγκαθιζήσαντες IX, 387. cf. K.-Bl. I, 2, p. 447. Lob. Phryn. p. 269. Rutherf. p. 336 sqq.

συμμολῶμεν IX, 226. Imperativus προμόλει apud eundem auctorem legitur in hoc epigrammatis versu:

Οὐχ ὁρῶ. Προμόλει, φίλοις δέ τε ταῦτα λαλῶμεν.

(Patr. Gr. tom. CXXXIII, p. 1204),

forma *μολείτω* autem in epigrammatis versu:

Πάντα θεοῦ τελέθησι καὶ εἰς Θεὸν αὖτε μολείτω
(ibid. pag. 1215).

In Christo patienti leguntur *μολοῦντ'* in v. 215, *μολεῖ* in v. 1872, *μολοῦντας* in v. 1877, et fortasse etiam in v. 2202 pro *μολών* scribendum est *μολῶν*, quod codices M et V habent. (cf. Brambs, De auctor. pag. 40). Praeterea forma *μολεῖ* reperitur apud Cosmam (Patr. Gr. tom. LXXXXVIII, pag. 465 C), participium *μολήσας* apud Leonem Philosophum (Patr. Gr. CVII pag. 1133) et apud Tzetzam (Antehom. v. 375, ed. J. Bekker). (cf. Brambs l. c. pag. 61).

συναγήγερκας IV, 467. Haec perfecti activi forma reperitur apud Hesychium et apud scriptores Byzantinos. cf. Veitch, Greek verbs irregular and defective[4], pag. 6. — K.-Bl. I, 1, p. 344.

ὑπεκρύβη VIII, 406. cf. K.-Bl. I, 2, p. 467.

φάγεσθαι II, 51. De hoc futuro cf. K.-Bl. I, 2, p. 431; 108. Hatzidakis p. 176. Lob. Phryn. p. 328.

χεθέντος V, 433, non *χυθέντος*; *χεθέντων* VI, 17 ex coniectura Hercheri pro *σχεθέντων*, quod a versus sententia abhorret cf. K.-Bl. I, 2, p. 571. Lob. Phryn. p. 731 sqq.

Reliquum est, ut paucas verborum formas anomalas, quae dignae commemoratu sunt, afferamus.

Finxit Prodromus metri causa *ἔσβετο* pro
ἔσβεστο I, 408: *ἐξ οὗ τὸ κάλλος ἔσβετο Χρυσοχρόης.*

Lectionem mutandam esse existimavit F. Jacobsius, qui ad Anthol. gr. tom. III, pag. 373 pro *ἔσβετο* scribi iubet: *ἔσβη τὸ.* Sed hac coniectura vir doctus, ut Hercherus recte monet (Adnot. crit. pag. XLVIII), quarto versus pedi trochaeum intulit.

Aoristus secundus verbi *δίδωμι*, qui apud Graecos non est usitatus nisi in numero duali et plurali, comparet in his formis numeri singularis: *ἔδως* VIII, 63; VIII, 517; *ἔδω* IV, 376; *ἐξέδω* IX, 208.

5. De nominibus deminutivis.

Prodromus admodum in deliciis habet nomina deminutiva. Itaque non mirum est, quod plurimarum terminationum, in quas

nomina deminutiva exire possunt, exempla apud Nostrum deprehenduntur. Quam rem nunc breviter contemplemur.

-ιον.

Praeter nomina notiora *θηρίον* (VII, 129), *παιδίον* (I, 212; II, 46; VI, 118; IX, 337), *χωρίον* (VII, 281) haec nomina deminutiva leguntur: *ἀρνίον* IV, 256; *δωμάτιον* III, 45; *ἐπιστόλιον* IV, 24; *θυγάτριον* VI, 379; IX, 289; *κεντρίον* II, 303; VII, 187; *κεράμιον* IV, 363; VIII, 69; *κηπίον* II, 93; III, 78. *κλυδώνιον* II, 318; VI, 500. *κωπίον* V, 106; *λαμπάδιον* VIII, 221; *μόριον* VIII, 124; IX, 421; *μοχλίον* I, 175. *πινάκιον* VIII, 353; *πυξίον* IX, 427; *πυργίον* II, 176; II, 276; V, 466. *σαρκίον*, quae vox semper in fine versus posita est: I, 42, 81; II, 179; VII, 322; VIII, 234, 443, 478, 495; IX, 71. *στρουθίον* IV, 139, 159. *τεκνίον* IX, 310. *τεμάχιον* VI, 234; *φυκίον* VIII, 257; *χιτώνιον* IV, 401; VI, 441; VIII, 291. *χρυσίον* IV, 510; VII, 308; IX, 168. *ὠτίον* VII, 168.

-ίδιον.

καλώδιον VI, 146; *κλινίδιον* III, 29; 300; V, 269.

-άριον.

τοξάριον VIII, 194.

-ίσκος.

καλαθίσκος IV, 350. *μειρακίσκος* II, 141; IV, 404. *οἰκίσκος* I, 423.

-ίχνη.

πολίχνη IV, 447.

-ίχνιον.

πολίχνιον V, 127.

-ίς.

ἀγκιστρίς V, 318. *πλοκαμίς* IX, 150.

-άσιον.

κοράσιον VIII, 427.

6. De rebus orthographicis.

Prodromus interdum metri causa orthographiam verborum corrupit. Atque, ne in secunda vel quarta trimetri sede spondeum usurparet, simplicem liquidam pro duplici posuit his locis:

III, 326: *καὶ μὴ μελήσας συγκινοῦντος τοῦ πόθου.*

VIII, 485: *καὶ μὴ μελήσας μηδὲ πολλοστὸν χρόνον.*

cf. Prodromi epigramma, quod inest in Patr. Gr. tom. CXXXIII, pag. 1141: *Μακάριος σὺ τῆς σφαγῆς, Ἰεφθάε·*
Τὴν παῖδα γάρ σου τὴν μόνην, τὴν παρθένον,
Μηδὲν μελήσας τῷ Θεῷ σφάζων θύεις.
Rhod. III, 361: *ὡς ἡ Καλίππη γαμετὴ Δοσικλέος.*
III, 381: *ἀνάξιος δὲ τῇ Καλίππῃ νυμφίος.*
Hercherus affert etiam (Adnot. crit. pag. XLVI) quinque locos Nicetae Eugeniani, ubi leguntur *κρυσταλώδεις* (II, 268; IV, 241), *Κρυστάλη* (III, 51), *κρυσταλόστερνε* (IV, 120), *ὑπερβαλόντως* (VI, 564), et tres locos Ephraemii, ubi exstant formae *φαλούς* (4629), *Τριβαλοῖς* (4131), *Τριβαλούς* (4173).

Contra duplex liquida pro simplici reperitur his locis:
VI, 236: *ὡς οἷα κέλλης ἐμβεβῶσα τῷ ξύλῳ.*
III, 116: *θύοντας ἡμᾶς ὁμμαδὸν συλλαμβάνει.*
V, 90: *εἰς ταὐτὸν εἰς ἓν ὁμμάδην ἠθροισμένον.*
VIII, 391: *Σκιρτῶμεν οὖν σκιρτῶμεν, ἄνδρες, ὁμμάδην.*
IX, 233: *εἰς Κύπρον ἐξώρμησαν εὐθὺς ὁμμάδην.*

Perperam L. Dindorfius (Thes. tom. V, pag. 1952 D) scribi vult *ὁμάδην* aut *ὁμαδόν*, quae formae rationibus metricis a Prodromo observatis adversantur. Vide, quae Hilbergius de *ε* et *ο* vocalibus disseruit („Wien. Stud." VIII, pag. 285).

Metri causa Prodromus vocalem *η* in *ι* mutavit in formis *ἐγυμνίτευε* (IV, 218) et *σισαμοῦντος* (IX, 422).

Caput II.

De syntaxi.

1. De genere nominis.

Prodromus interdum neutrum adiectivi, ex quo genetivus substantivi pendet, adhibet: I, 429 *ὕπνῳ τὸ μακρὸν κουφιοῦμεν τῶν πόνων.* II, 32 *ἐκστὰς δ' ἐκεῖνος τῷ δυσέλπτῳ τῆς θέας.* II, 337 *εἶπον τὸ θερμὸν τῆς πρὸς αὐτὴν ἀγάπης.* VI, 271 *Οὐ γὰρ τὸ πικρὸν ἰλεώσω τῆς τύχης.* VII, 85 *καὶ νῦν τὸ δοῦλον*

οὐ προδώσω τῆς τύχης. Neutrum pluralis legitur I, 68 *τὰ θαυμάσια τῶν θεαμάτων.*

Neutrum adiectivi substantivi vice fungitur, ut persona significetur I, 110 *θερμὸν γάρ ἐστιν εἰς ἔρον τὸ βάρβαρον.* Similiter Charito dixit (V, 2, 6): *φύσει δέ ἐστι τὸ βάρβαρον γυναιμανές* (cf. A. Gasda, Quaestiones Charitoneae, Olesnae 1860, pag. 11).

2. De numero.

Numerus singularis nominum collectivorum cum numero plurali verbi coniungitur: I, 71 *ἡ μὲν στρατιὰ . . ὑμνήσασα . . καὶ τοὺς ἁλόντας . . περικλείσασα . . ἀνταπήλθοσαν . . καὶ . . τὸ σαρκίον στρωμναῖς προσανέπαυσαν.* I, 401 *κράξας . . ὁ συμπαρεστὼς ὄχλος . . κατηγόρουν, . . περικροτοῦντες.* V, 441 *Ὡς δὲ προῆλθεν ὁ στόλος . . καὶ . . εἴδοσαν.* V, 475 *πολὺς παρειστήκεισαν ἑσμὸς ἱππέων.* VI, 167 *ἑαυτῶν ὥσπερ ἐκλελησμένοι ἀλληλοπενθεῖς ἦσαν ἡ συζυγία.* VI, 192 *Ἀπέπλεον μὲν ἡ ζυγὰς τῶν ὁλκάδων νεκρὰν φέρουσαι* (ex coniectura Hercheri pro codicum *φέρουσα*) *τὴν ζυγάδα τῶν νέων.* IX, 161 in codicibus legitur: *καὶ πληθὺς εὐθὺς ἐμπόρων σώσασά με ὤνιον ἀντέδοτο τῆς σωτηρίας.* Sed metri causa cum Herchero pro *ἀντέδοτο* scribendum est *ἀντέδοντο.*

Commemoratu digna mihi videtur structura haec: IV, 119 *Καὶ συγκαθεσθεὶς Γωβρύας Ἀρταξάνῃ ἐνετρύφων μὲν ταῖς τρυφαῖς οἱ σατράπαι.* Similia constructionis *κατὰ σύνεσιν* exempla tria apud Eustathium Macrembolitam occurrunt, quae afferuntur ab Hilbergio in Eustathii edit. praef. pag. XIX.

Numerus pluralis neutri generis cum numero plurali verbi coniungitur VIII, 313 *Εἶχον μὲν οὕτω ταῦτα τοῖς νεανίαις.* IX, 229 *ἐπεὶ δοκοῦσι ταῦτα τοῖς ἀθανάτοις.* IX, 146 *ὅταν ἐπιστεύθησαν ἡμᾶς τὰ σκάφη.* IX, 350 *πλείω παρεῖχον τὰ κλαπέντα* (scil. *φιλήματα*) *τὴν χάριν.*

Adnotatio. Hoc loco commemorare libet secundae personae imperativi *τὶς* pronomen adiungi VII, 390 *Ἔχει μὲν οὕτω ταῦτα, καὶ καλῶς λέγω· εἰ γὰρ κακῶς, ἀλλά τις ἐξέλεγχέ με.* Simili modo Prodromus secundam personam futuri cum *τὶς* pronomine iungit in versu ab Herchero (Adnot. crit. pag. 55) allato, qui

legitur in Boissonadii Anecdot. Gr. tom. I, pag. 430: *καὶ ποῦ τις τοσαύτην πανδαισίαν ἀπραγμονεύτως εὑρήσεις;*

3. De casuum usu.

Accusativus neutri generis adiectivorum adverbialiter usurpatus est his locis: IV, 233 *πικρὸν ἐστέναξεν.* IX, 176 *ὡς πικρόν, ὡς μέγιστον ἀλόλυξά σε.* I, 275 *πικρὸν οἷον ἀλαλάξας.* III, 408 *πικρὸν οἷον ἐκβοήσας.* V, 49 *πικρὸν οἷον κατὰ Μιστύλου βρύχων.* Etiam VI, 54 pro *μικρὸν οἷον* legendum esse existimaverim *πικρὸν οἷον.* VI, 441 *οἴμωξον μέγα.* V, 91 *ἀπέπλει δυσμενὲς βρύχων μέγα.* VII, 195 *μύχιον οἰμώξασα.* IX, 390 *ἡδὺ προσγελάσας.* IV, 71 *ἄγριον βλέπει.* VII, 316 *ἵλεων ἐνεῖδεν αὐτοῖς ἡ Τύχη.* III, 30 *ἀντίλοξα κάμπτων τοὺς πόδας.* V, 436 *ὡς ἂν . . φθάσαιεν ἀπρόοπτα μηδ' ἐγνωσμένοι ἄελπον ἐμπέσοιεν.* V, 316 *μὴ . . χάνοιτε λίχνον.* VI, 278 *χανοῖσα λίχνον, μικρόν* quattuor locis legitur: IV, 133; 236; 393; VII, 177; *μικρά* IV, 70.

Accusativus qui dicitur relationis apud Prodromum persaepe invenitur:

a) cum nomine coniunctus: I, 61 *ἀρίστη τὴν θέαν.* III, 366 *Οἵα . . τὴν θέαν.* I, 133 et IV, 381 *ἀγαθὸς τὴν ἰδέαν.* I, 444 *ἀγαθὼ τὴν ἰδέαν.* II, 133 *καλὸς τὴν ἰδέαν.* III, 113 *τὸν δριμὺν τὴν ἰδέαν.* VII, 214 *εὐπρεπὴς τὴν ἰδέαν.* VII, 493 *ὁ καλός, βασιλεῦ, τὴν ἰδέαν.* VII, 500 *οἱ καλοὶ τὴν ἰδέαν.* VIII, 474 *τὸ δέρμα φοινικοῦν τὴν ἰδέαν.* I, 338 *καλὴ μὲν εἶδος.* II, 260 *ὡραῖον . . τὴν θεωρίαν.* VIII, 108 *τὸν εὐπρεπῆ τὴν ὄψιν.* II, 131 *λευκὸς τὸ χρῶμα, χρυσοειδὴς τὴν τρίχα.* III, 220 *χαμερπὴς τὴν τύχην.* VI, 72 *καρτερὸς τὸ σῶμα.* VII, 343 *τὸ βλέμμα πικρός, τὰ σκέλη τρομαλέος.* VII, 430 *κυρτὸν τὴν ῥάχιν.* VII, 432 *φαλακρὸν τὴν κάραν.*

b) cum verbo coniunctus: II, 87 *τὴν σάρκα· τὴν κάτισχνον ἐκτετηγμένη.* VIII, 292 *τετηγμένην* (sic enim scribendum est pro *τετηγμένον*) *τὰς σάρκας.* III, 166 *σάρκα πᾶσαν ἐκτετραυματισμένον.* II, 191 *σπαραχθεὶς ὡς βέλει τὴν καρδίαν.* II, 297 *πάσχεις δι' ἡμᾶς; ἀλγύνῃ τὴν καρδίαν;* III, 289 *πλησθεῖσα πολλῆς ταραχῆς τὴν καρδίαν.* III, 311 *Τί τοῦτο; παῦσαι. Τί*

θροῇ τὴν καρδίαν; III, 12 *ἅτε σκοτισθεὶς τὸ φρονοῦν καὶ τὸ κρίνον*. III, 492 *Ἡ παρθένος δὲ συνδεθεῖσα τὸ στόμα*. III, 503 *καὶ γλῶσσαν ὥσπερ καὶ λόγον λελυμένη*. IV, 94 *τὴν ὄψιν ἐστύγναζε, τὸν χροῦν ὠχρία*. IV, 231 *ἐκλελυμένος φρένας*. IV, 319 *τὸν νοῦν σαλευθεὶς καὶ παρακεκρουμένος*. V, 103 *ὑγρὰς παρειὰς ὥσπερ ἐρραπισμένη*. VI, 135 *χεῖρας συνεκτέτμηντο* (ex Hilbergii coniectura) *τοῖς δακτυλίοις*. VI, 150 *Ἐπεὶ δὲ .. οἱ νεανίαι .. συνδεθεῖεν τοὺς ἁπαλοὺς αὐχένας*. VI, 273 *πόδας δεθεῖσα, χεῖρας, αὐτὸν αὐχένα*. VI, 449 *τέθνηκεν ἡ παῖς συνθρυβεῖσα τὴν κάραν*. VII, 342 *ὠχριακῶς τὴν ὄψιν*. VII, 449 *τὴν ἀπηνῆ κατεκλάσθη καρδίαν*. VIII, 209 *πάντας ᾠίστευτο τῆς ψυχῆς τόπους*. IX, 32 *παρείθην τὴν ὅλην διαρτίαν*. IX, 429 *τὸ λημᾶν τὰς κόρας*.

Accusativum vocabuli, quod a stirpe verbi finiti derivatum est, Prodromus saepissime cum verbo coniungit. Haec figura, quam grammatici etymologicam vocant, exstat in his: I, 84 *Ὕπνωττον (οἷον ὕπνον, ὡς κακὸν λίαν)*. IV, 417 *μακρὸν ἀφύπνωττεν ὡς θανὼν ὕπνον*. I, 397 *τὸ πῦρ ἔκρινεν εὐθεῖαν κρίσιν*. II, 41 *ὁ παῖς .. τέθνηκεν .. θάνατον οἰκτρόν*. II, 44 *θερμοὺς σταλαγμοὺς ἐστάλαττε δακρύων*. II, 110 *ὄρχησιν ὠρχήσατο ναυτικωτέραν*. II, 144 *λαρὸν δὲ κιρνᾷ τοῖς ξένοις πιεῖν πόμα*. IX, 60 *μὴ γὰρ τόσον πίοιμεν ἐκ λήθης πόμα*. III, 153 *συμπλοκῆς ἔρωτα δυσγενεστέρας θερμῶς ἐρασθείς*. III, 523 *οὐ βραχὺν τρέμω τρόμον*. V, 52 *Ἀρταξάνης ἔλεξεν ἔντρομον λόγον*. V, 140 *πῶς ἂν οὐ μαίνοισθε καινὴν μανίαν*; V, 293 *πλατὺν γελᾶν γέλων*. V, 300 *πῶς ἂν οὐ πάσχοιτε μανικὸν πάθος*; V, 341 *πάθη δὲ .. μωροῦ κυνηγοῦ καὶ παράφρονος πάθος*. VI, 60 *παννυχίζειν δυσμενεῖς παννυχίδας*. VI, 86 *κἂν μακρὸν δράμῃς δρόμον*. VI, 165 *θρῆνον ἐθρήνει μέγαν*. VI, 371 *ψευδῆ τρυφὴν τρυφῶντες*. VIII, 131 *πνοὴν ἐλευθέραν πνέοιτε*. VIII, 215 *κρυπτὸν ἔστενε στόνον*. VIII, 250 *ἅπαν δὲ μηχάνημα μηχανωμένη*. VIII, 371 *γελᾷς, Τύχη, γέλωτα μεστὸν δακρύων*.

Cum adiectivo accusativus substantivi, quod ab eadem stirpe derivatum est, coniungitur IV, 97 *ὅλος μέλας ἦν ἐμπαθῆ μελανίαν*.

Duo accusativi cum verbo coniuncti sunt obiecto exteriore et interiore compositis IX, 275 *ἔλουον αὐτοὺς ἄλλο λουτρὸν δακρύων*.

In sermone Graeco saepe verbum et accusativum vocabuli coniungi, quae non ab eadem stirpe derivata sunt, sed similem habent notionem, constat. Cuius usus exempla apud Nostrum haud pauca reperiuntur, ut I, 65 *τρέσαντα πάντως οὐκ ἀνεύλογον φόβον.* V, 6 *πτοηθεὶς οὐκ ἀνεύλογον φόβον.* I, 201 *οἱ πάντες εὐθὺς συμμιγῆ φωνὴν μίαν ἔκραξαν ἠλάλαξαν.* I, 401 *κράξας συμμιγῆ φωνὴν μίαν.* VIII, 127 *συμμιγῆ φωνὴν μίαν ἔκραξαν.* I, 360 *εὐγενῆ ζήσας βίον.* VII, 107 *πῶς Ῥοδάνθη καὶ τίνα ζήσοι βίον;* VII, 274 *ὅποι Κράτανδρος καὶ τίνα ζῇ τὸν βίον.* VII, 398 *ἄλλην δ' ἐρωτῶ πεῦσιν, ἣν πειρῶ λύειν.* VIII, 405 *χορῶμεν, εὐφρανθῶμεν ἡδονὴν νέαν.* VIII, 466 *ἄρκτον νοσοῦσαν εὗρον ἡμιπληξίαν.* VIII, 495 *Νοσεῖ Ῥοδάνθη πάρεσιν τοῦ σαρκίου.*

Duo accusativi ex uno verbo pendent I, 309 *θάνατος μιξάτω τοὺς ἀθλίους ἕνωσιν οἰκτρὰν δυστυχοῦς κοινωνίας.*

Pro constructione attributiva genetivus partitivus usurpatur, qui pendet ex adiectivo: VII, 211 *τῶν θλίψεων δὲ τὰς κορυφαίας μάθε.* IX, 388 *ταῖς ἀρτυθείσαις τῶν τροφῶν ἐνετρύφων.* De hac structura vide quae protulerunt Bernhardy, Wiss. Synt. p. 155. Schmid, Atticism. I, p. 49, 88; II, p. 38; III, p. 51.

Dativus singularis pronominis primae personae a Prodromo interdum cum substantivis coniungitur, ubi vulgo genetivus ponitur, ut I, 154 *ἀλλ' ὦ μοι ξένε.* II, 296 *γλυκερά μοι παρθένε.* III, 411 *ὦ μοι συναιχμάλωτε.* IV, 38 *τῆς τύχης μοι τὴν χάριν·* IV, 448 *τὸν μέγαν μοι σατράπην.* VI, 53 *οὗ μνημονεύω πολλαχοῦ μοι τοῦ λόγου.* Hac dicendi ratione utitur etiam Eustathius Macrembolita (cf. Hilbergium in Eustathii edit. praef. pag. XX).

Dativus, qui cum passivo coniungitur, eadem notione qua *ὑπὸ* cum genetivo, ut saepius ab Eustathio Macrembolita (cf. Hilbergium l. c. pag. XX), sic a Prodromo usurpatur his locis: IV, 341 *ἡ δ' ἀντίπλευρος . . θέσις ἔξεστο . . τῷ σοφῷ λιθοξόῳ.* IV, 380 *ὁποῖος ἀπέξεστο τῷ λιθοξόῳ.* VI, 418 *εἰ μὴ Κρατάνδρῳ τῆς ῥοπῆς ἐπεσχέθη.* VII, 124 *Σὺ μέν, Δοσίκλεις, . . κατὰ προσώπου τῷ παλαμναίῳ τυπείς.* IX, 225 *Πεισθεὶς Λυσίππῳ ταῦτα φαμένῳ Στράτων.*

Dignum commemoratu est, non praepositione, sed dativo Nostrum uti his duobus locis: VIII, 212 *ταῖς παρθένοις γὰρ τὴν ἑαυτοῦ παρθένον ἀνανοῶν ἔκλαιεν ἐν τῇ καρδίᾳ.* VIII, 323

Ποίῳ δὲ μηνύσαντι τὰς ἐμὰς τύχας μαθὼν ὁ πατὴρ ὡς τὸ Πισσαῖον πέδον . . παροικῶ . . ἔσωσέ με;

Dativus pendet ex substantivo, quod derivatum est a verbo, cui dativus adiungitur III, 182 „*πρόχειρος*“ *εἶπεν* „*εἰς δόσεις ὁ Μιστύλος . . τοῖς ἑαυτοῦ σατράπαις.*“

Dativus complexivus (cf. Schmid, Atticism. III, pag. 58) cum *αὐτός* pronomine coniunctus legitur VI, 32 *ἀλλ' οἱ κυβιστητῆρες . . τὰς ναῦς ὑποδραμόντες αὐταῖς ταῖς σφύραις.* VI, 147 *ζωγροῦσι τὸν Δοσικλέα αὐτῇ Ῥοδάνθῃ.* VIII, 428 *Τούτοις μὲν οὖν ἔληξεν οὗτος ὁ κρότος, ναὶ δῆτα καὶ τὸ δεῖπνον αὐτῷ τῷ κρότῳ.* IX, 3 *τῆς χαρᾶς* . ., *ἧς συμμεριστὴς καὶ Κράτανδρος καὶ Κράτων αὐτῇ Στάλῃ καὶ πᾶσι τοῖς τῆς οἰκίας.* IX, 472 *ὁ συμπολίτης ὄχλος αὐτοῖς τοῖς ξένοις καινῶς ἐπηγάλλοντο τῷ τελουμένῳ.* Alteri substantivo *σύν* praepositio addita est VI, 107 *οἱ συμμαχοῦντες τῷ Βρυάξῃ ναυμάχοι αὐτῷ βασιλεῖ καὶ σὺν αὐτοῖς σατράπαις . . προσῆλθον.*

Adnotatio. Eustathium Macrembolitam nunquam *σύν* praepositionem omittere observavit Theodorus Graessius (in Jahnii ann. philol. suppl. IV, 1836, pag. 275).

Saepius autem in uno versu, si duo substantiva particula *καί* coniunguntur, utraque praepositio, et *σύν* et *μετά*, usurpatur, velut I, 418 *φόρτου μετ' αὐτοῦ καὶ σὺν αὐτοῖς ἀνδράσι.* V, 130 *φόρτου μετ' αὐτοῦ καὶ σὺν αὐτοῖς ναυτίλοις.* IV, 168 *σπάθαις σὺν αὐταῖς καὶ μετ' αὐτῶν ἀσπίδων.* IV, 196 *βάθρων μετ' αὐτῶν καὶ σὺν αὐταῖς κρηπίσι.* IV, 367 *Βάκχαις σὺν αὐταῖς καὶ μετ' αὐτῶν Σατύρων.* IV, 395 *φύλλοις σὺν αὐτοῖς καὶ μετ' αὐτῶν βοτρύων.* V, 371 *τόξων μετ' αὐτῶν καὶ σὺν αὐταῖς ἀσπίσιν.* VI, 29 *ὅπλων μετ' αὐτῶν καὶ σὺν αὐτοῖς ναυμάχοις.* VI, 46 *τόξον μετ' αὐτοῦ καὶ σὺν αὐτῷ τῷ βέλει.*

4. De comparativo.

Comparativus, qui, ut saepius in recentiorum lingua vulgari (cf. Mullach, Grammatik der griech. Vulgärsprache, cap. VIII, 5; XLI, 3), superlativi vicem praestat, legitur I, 488 *Χαίροιτε, δεῖπνα καὶ πότοι τῶν ἐν βίῳ καὶ τῶν τραπεζῶν ἡ πολυτελεστέρα.* II, 83 *Ἄλλως δὲ καὶ σὺ ταῖς τρυφαῖς εἰθισμένη καὶ τῶν τραπεζῶν ταῖς πολυτελεστέραις.* III, 139 *τῶν τραπεζῶν ταῖς πολυ-*

τροφωτέραις καὶ τῶν κρατήρων τοῖς ὑπερχειλεστέροις. III, 466 *Σὺ δὲ . . τῶν στολισμῶν ἐνδυθῇς τοὺς καλλίους.* IV, 194 *Εἴπερ γὰρ ὁ Ζεύς, τῶν θεῶν ὁ βελτίων.* VII, 324 *ἔμελλε . . θύειν . . τὸ κρεῖττον ὧν σύλων λάβοι.* VII, 409 *οὐ τὸ κρεῖττον τῶν μελικράτων χέοις;* (cf. Brambs, De auctor. pag. 54 sqq.).

5. De praepositionibus.

Post verbum motionis apud Prodromum interdum *ἐν* praepositio reperitur (cf. Hatzidakis pag. 210), velut III, 400 *δυοῖν παθοῖν μετῆλθεν ἐν μεταιχμίῳ.* VII, 244 *καὶ συλλαβών με καὶ βαλὼν ἐν φορτίδι.* VII, 248 *κατέσχεν ἡμᾶς καὶ βαλὼν ἐν ὁλκάδι.* VII, 498 *Τί δ' οἱ θεοὶ παρῆξαν αὐτὸν ἐν βίῳ;*

Dativo instrumentali *ἐν* praepositio addita est I, 266 *τοὺς κρίνοντας συμπατάξεις ἐν λίθῳ.* cf. Prodromi versum, ab Herchero (Adnot. crit. pag. XLIV) allatum: *τούτου δ' ἀδελφὸς ἐν δόλῳ σε κτιννύει* (Patr. Gr. CXXXIII, pag. 1158). — I, 301 codices dativum cum *ἐν* praepositione coniunctum praebent: *Στέργοιμ' ἂν αὐτὸς τὸν φόνον τὸν ἐν λίθοις.* Sed cum verba *ἐν λίθοις* non ex verbo, sed ex substantivo pendeant, Hercherus collatis verbis *κόλασιν ἐκ ῥαβδισμάτων*, quae I, 113 leguntur, lectionem editionis principis *τὸν φόνον τὸν ἐκ λίθων* iure recepit (cf. Hercherum, Adnot. crit. pag. XLIV).

Genetivo partitivo *ἀπό* praepositio adiecta est (cf. Hatzidakis pag. 212): VII, 393 *εἷς γοῦν ἀπ' ἀμφοῖν τὰς ἀποκρίσεις δότω.*

εἰς praepositio saepius post verba, quibus notio quietis inest, usurpatur (cf. Hatzidakis pag. 210), velut II, 386 *Στράτων γὰρ ἀπῆν εἰς τρύγην τῶν ἀμπέλων.* II, 427 *πῦρ .. εἰς χεῖρας φέρει.* III, 155 *πέπονθεν ἐντὸς εἰς μέσην τὴν καρδίαν.* III, 421 *εἰς γῆν καθεύδεις.* IV, 230 *εἰς γῆν ἄθλιος Σατυρίων κεῖται.* V, 240 *πῆ μὲν καθ' ὑγρὰν εἰς μέσον πόντου στόμα, πῆ δ' ἀμφὶ χέρσον συγκροτοῦντες τὴν μάχην.* VII, 32 *εἰς Πίσσαν οἰκεῖς; εἰς θάλατταν ἐμπλέεις;* IX, 188 *ἐπεὶ μακρὰν ἔρευναν ἐξηνυκότες εἰς χέρσον εἰς θάλατταν εἰς τὰ κυκλόθεν οὐκ ἔσχον εὑρεῖν οὐδαμοῦ τοὺς φυγάδας.*

κατά praepositionem cum accusativo pronominis personalis iunctam Prodromus adhibet, ubi ex communi usu genetivus huius pronominis aut pronomen possessivum locum habet: IV, 54 *τὴν*

καθ' ἡμᾶς ἐξαποσπάσας πόλιν .. VIII, 58 *Εἰ μὲν γὰρ ἦν τὸ σῶμα τοῖς ἀθανάτοις καὶ τῇ καθ' ἡμᾶς ἐμφερεστάτη πλάσις.* Saepius quam Prodromus hac loquendi ratione utitur imitator eius Nicetas Eugenianus, cuius ex carmine haec exempla afferre libet: I, 334 *αἱ καθ' ἡμᾶς συμφοραί.* II, 251 *ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις.* IV, 17 *τῇ καθ' ἡμᾶς ὁλκάδι.* VII, 210 *τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγάπης* (cf. Boissonadium in Nicetae edit. tom. II, pag. 75).

Περί praepositio apud Prodromum, ut Hercherus observavit (cf. Adnot. crit. pag. LV), semper retracto accentu et in fine tantum versus legitur, velut VII, 270 *πύθεσθε καὶ μάθεσθε τοῦ παιδὸς πέρι.* IX, 128 *σκοπεῖν δὲ μᾶλλον τῶν παρεστώτων πέρι.* IX, 140 *Καλὸν μὲν οὖν ἦν τῶν ἐνεστώτων πέρι | σκοπεῖν.* IX, 192 *ὡς τοῦ θεοῦ πύθοιντο τῶν παίδων πέρι.*

Duae praepositiones *ἄχρι* et *εἰς* copulantur I, 360 *εἰς ἄχρι καὶ νῦν εὐγενῆ ζήσας βίον.* II, 418 *νέοι γὰρ ὄντες οὐδ' ὑμεῖς πόθου φλόγα εἰς ἄχρι καὶ νῦν ἰσχύσατε σβέσαι.* De *καὶ* particula, quae praepositionem *ἄχρι* sequitur, vide quae monebo pag. 41.

5. De pronominibus.

Genetivus pluralis pronominis personalis tertiae personae *σφῶν*, ut apud scriptores Ionios, eodem sensu usurpatur quo genetivus *αὐτῶν* V, 434 *τοῖς γε μὴν κωπηλάταις κινεῖν κελεύει τὰς τριήρεις ὡς τάχος, ὡς ἂν .. νίκτα δοῖεν τοῖς ἐναντιουμένοις καὶ σφῶν κατεργάσαιντο μυρίον φόνον.* VI, 8 *τοὺς κυβιστητῆρας ἄνδρας γεννάδας .. λέγει .. ὑποδραμεῖν μὲν τὰς τριήρεις Μιστύλου, τὰ γεῖσσα δὲ σφῶν κρυπτάδην διασπάσαι.*

Pronominis reflexivi tertia persona pro prima et secunda saepius a Prodromo adhibetur. Confer quae de hoc usu, qui etiam apud alios scriptores non infrequens est, disseruerunt Miklosich in Actis C. R. Academiae Viennensis II, 76 sqq. Hatzidakis pag. 189.

Legitur apud Nostrum:

αὑτοῦ pro *ἐμαυτοῦ*: III, 459 *ἐκθανοῦμαι .., αὐτὸς καθ' αὑτοῦ καὶ κατὰ σπλάγχνων μέσων τὰ προστυχόντα τῶν ξίφων ἀκοντίσας.*

αὑτόν pro *ἐμαυτόν*: I, 323 *καλὸν μὲν ἦν μοι, .. βιοῦν καθ' αὑτὸν εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον.* III, 464 libri exhibent *Οὐ*

φείσομαι γὰρ· τῆς ἑαυτοῦ καρδίας. Sed cum Herchero pro *ἑαυτοῦ* scribendum esse existimaverim *ἐμαυτοῦ*, quae forma metro non adversatur. I, 347 in codicibus legitur: *Ἐγὼ μὲν οὖν ὥρμησα ταῦτα φαμένου | συνηγορῆσαι τῷ κατηγόρου λόγῳ | καὶ καθ' ἑαυτοῦ μαρτυρῆσαι τὸ δρᾶμα.* Sed Hercherum (cf. Adnot. crit. pag. XLIV) secutus scribere malim *κατ' ἐμαυτοῦ.*

αὑτῶν pro *ἡμῶν αὐτῶν*: V, 286 *Εἰ γοῦν καθ' αὑτῶν συγκροτοῦμεν τὴν μάχην.*

ἑαυτοῦ pro *σεαυτοῦ*: V, 53 *παῦσαι, Βρυάξη, .. καθ' ἑαυτοῦ συλλέγων τὴν ἀσπίδα, ἣν συλλέγειν βούλοιο κατὰ Μιστύλου.*

αὑτῶν (*ἑαυτῶν*) pro *ὑμῶν αὐτῶν*: V, 300 *Ἢ πῶς ἂν οὐ πάσχοιτε μανικὸν πάθος αὐτοὶ καθ' αὑτῶν ὥσπερ ἐξωπλισμένοι καὶ τῆς ἑαυτῶν σαρκὸς οὐ πεφεισμένοι* .. (312) *οὕτω καθ' αὑτῶν ἀκονῶντες τὴν σπάθην*; VIII, 136 *Πρόσιτε λαμπρῶς τοῖς ἑαυτῶν πατράσιν.*

Pronominis reflexivi genetivo Prodromus saepius usus est, ubi veteres articulum solum posuissent, velut I, 71 *Ἡ μὲν στρατιὰ .. εἰς τὴν ἑαυτῆς* (sic pro *ἑαυτῶν* legendum est. cf. Herch. Adnot. crit. pag. XLII) *ἀνταπῆλθε πατρίδα.* I, 80 *εἰς τοὺς ἑαυτῶν* (sic sine dubio pro *ἑαυτῆς* legendum est) *ἀνταπήλθοσαν δόμους.* I, 179 *τὸν δεσπότην γὰρ εὐθέως Ἀνδροκλέα .. ἐξεγείρει τῆς κλίνης καὶ τοὺς ἑαυτῆς δυσμενεῖς συνοικέτας.* II, 1 *Ἄρτι προσήπλου τὰς ἑαυτοῦ λαμπάδας ὁ λαμπρὸς ἀστήρ.* III, 413 *φυγεῖν μὲν εἵλου τὴν σεαυτῆς πατρίδα.* IV, 357 *πλεξάμενοι δὲ τοὺς ἑαυτῶν δακτύλους χορὸν συνίστων.* IV, 397 *Αἱ δ' ἄρα Βάκχαι τοὺς ἑαυτῶν δακτύλους πλεξάμεναι.* VI, 239 *ἐντυγχάνει* (scil. *Ῥοδάνθη*) *μὲν ἐμπορικαῖς ὁλκάσι .. καὶ τὴν ἑαυτῆς λιπαρεῖ σωτηρίαν.* IX, 272 *ἅμα προσῆλθον τοῖς ἑαυτῶν πατράσι.* IX, 466 *καὶ προσπλακεῖσας τοῖς ἑαυτῶν ἐκγόνοις.*

Ut ab aliis recentioribus, sic a Prodromo quoque nonnunquam *οὗτος* pro *αὐτὸς* usurpatur, velut VI, 209 *θρασὺς νότος .. κυρτοῖ μὲν εὐθὺς τῆς θαλάττης τὴν ῥάχιν, ὑψοῖ δὲ ταύτης κυμάτων πολλοὺς λόφους.* VIII, 3 *καθῆστο σιγῶν οὐ βραχύν τινα χρόνον· οὕτω δὲ τούτου συννοοῦντος ὃ δράσοι,* .. IX, 365 *αἱ προελθοῦσαι τύχαι, οἶμαι, μικραὶ φανεῖεν εἰς χαρᾶς λόγον, εἰ συγκρίνειν βούλοιο ταύτας ταῖς νέαις.* Hiatus his locis effi-

ceretur, si *αὐτός* pro *οὗτος* poneretur. Haud aliter res se habet apud Eustathium Macrembolitam (cf. Hilbergium in Eustathii edit. pag. XXI).

οἷος pronomen in sententia interrogativa directa pro *ποῖος* in longa illa Rhodanthae monodia (VII, 17—160) legitur. Queritur enim virgo VII, 17 sqq. „*ὤμοι, Δοσίκλεις*“ .., „*τίς γῆ σε, τίς θάλαττα, τίς βυθὸς φέρει;* | *τίς βάρβαρος χείρ; τίς μισάνθρωπος βία;* | *τίς δόξα; ποῖα λέκτρα; τίς καινὸς βίος;* | Sed pergit: *τίς οἶκος; οἷα σκῆπτρα; τίς τύχης γέλως;* | *τίς ὄλβος; οἷα μνῆστρα; τίς πόθος νέος;* | *τίς παστάς; οἷος γάμος; οἵα παρθένος;* Apparet Prodromum formas *οἷα* et *οἷος* adhibuisse, ne in pari versus sede spondeum usurparet.

Τίς et *ποῖος* pronominibus interdum iam veteres scriptores, saepius posteriores promiscue utebantur (cf. Hatzidakis pag. 207). Sic Prodromus quoque haec pronomina iungit VII, 22 *τίς δόξα; ποῖα λέκτρα; τίς καινὸς βίος;* et *ποῖος*, non *τίς*, legitur VIII, 323 *Ποίῳ δὲ μηνύσαντι τὰς ἐμὰς τύχας μαθὼν ὁ πατήρ* sqq.

Dignum memoratu est Prodromum valde amare uti pronominibus *τηλικοῦτος, τοσοῦτος, ἡλίκος*. Exempla haec sunt: II, 128 *τῶν τηλικούτων .. χειλέων*. II, 135 *τηλικαύτῃ παρθένῳ*. II, 139 *τηλικαύτην παρθένον*. III, 281 *τὴν τηλικαύτην .. παρθένον*. III, 50 *ὡς τηλικαύτας ἀμπέλους τίκτειν ἔδει τὸν τηλικοῦτον οἶνον*. VI, 407 *χρῆμα τηλικοῦτον*. VI, 427 *χάσμα τηλικοῦτον*. VI, 495 *Τῷ μὲν Δοσικλεῖ τηλικοῦτος ὁ κλύδων*.

IV, 100 *Τοσαῦτα πάσχων τηνικαῦτα Μιστύλος*. Saepius *τοσοῦτον* et *τοσαῦτα* ex verbo dicendi pendent, velut IV, 111 *Ὁ μὲν τοσαῦτα φάμενος*. V, 434 *Τοσαῦτά φησι*. VII, 468 *Τοσαῦτα φήσας*. VII, 521 *Τοσοῦτον εἰπών*. Eadem verba occurrunt VIII, 113, 407, 521. IX, 1 et 270 *Τοσοῦτον εἶπεν ἢ τυχόν τι καὶ πλέον*. Verbum dicendi omissum est III, 148 *Οἱ μὲν τοσαῦτα τῷ πρὸς ἀλλήλους λόγῳ*.

VII, 221 *ἡ δὲ λευκότης, ἡλίκον εἰς ἔκπληξιν*. VII, 236 *ἰαταταὶ τὸ κάλλος αὐτοῖς ἡλίκον*. VIII, 109 *καλὸς μέν ἐστιν, ἡλίκος καὶ σὺ βλέπεις*. VIII, 197 *ἡλίκον εἰσδέδεκτο τῇ ψυχῇ βέλος*. VIII, 255 *ὡς .. τὸ πρόσωπον τῆς ἐφεστώσης τύχης (ἡλίκον ἀνθοῦν τῆς χαρᾶς τῷ φυκίῳ) πενθῶν ἀμαυροῖ*. IX, 463 *ἡλίκῳ δρόμῳ*. — *ἡλίκον οἷον* legitur VIII, 294 *καὶ προσφύναι*

καὶ φιλῆσαι τὸ στόμα ἡλίκον οἷον ἠρέθιστο τῷ πόθῳ. IX, 469 *ἡλίκον οἷον ἡδονῆς λαβεῖν γάνος ἔπειθεν.*

Formae *οὓς μὲν — οὓς δὲ*, quae pronominis vices explent (cf. Kruegerum, Griech. Sprachl. 50, 1, 5), a Prodromo adhibentur I, 27 *τῶν γὰρ κατοίκων οὓς μὲν ἔκτεινε ξίφος, οὓς δὲ προαπέκτεινε τοῦ ξίφους φόβος.* IV, 56 *οὓς μὲν συνέσχες τῶν φυλάκων ἀθρόως .., οὓς δ' ἀπέκτεινας ξίφει.* V, 231 *τῶν φυλάκων οὓς μὲν ἐζωγρηκότα .., οὓς δ' ἐκ μαχαίρας .. εἰς ἔσχατον τάρταρον .. ῥίψαντα.* V, 489 *τοὺς φύλακας δὲ συγκατασχὼν ἀθρόως οὓς μὲν τέτμηκας οὓς δὲ δεσμήσας ἔχεις.*

7. De temporibus.

Perfecto tempore, ut multi scriptorum posteriorum (cf. Mullach, Gramm. d. griech. Vulgärspr. p. 53. Schmid, Atticism. pag. 74 sq.; Sophocles, Greek lex. pag. 45; Hatzidakis pag. 204), pro aoristo Theodorus Prodromus haud raro usus est, velut I, 17 *Ἀλλ' οὐ λέληθα τὴν φυλάκισσαν Βρύαν.* II, 175 *Ταύτην ὁ πατὴρ .. ἔσωθεν ἐγκέκλεικε μικροῦ πυργίου.* III, 79 *Τῇ δ' ὑστεραίᾳ τὸν νεὼν .. κατειλήφαμεν.* III, 155 *πέπονθεν ἐντὸς εἰς μέσην τὴν καρδίαν.* IV, 321 *λέληθεν ὕπνῳ συσχεθεὶς πρὶν ἐκπίῃ.* V, 479 *γραφὴν παρασχὼν Ἀρτάπῃ τῷ σατράπῃ .. εἰς Μιστύλον πέπομφε τὸν βασιλέα.* VII, 241 *ἔρον μὲν οὐ κέκληκεν εἰς συνεργίαν.* VII, 244 *καὶ συλλαβών με καὶ βαλὼν ἐν φορτίδι φυγὰς καταπέπλευκεν* (ex Hercheri coniectura) *ἄχρις εἰς Ῥόδον.* VIII, 141 *Ταῦτα Βρυάξης φάμενος .. τὸν σύλλογον λέλυκεν.* VIII, 408 *τοῦ χιτῶνος, ὃν ἐνδίναι δέδωκεν εὐθὺς ἡ Στάλη.*

Saepius in eodem enuntiato e duobus verbis unum aoristo, alterum, quod illi par est, perfecto pronuntiatum est, velut III, 96 *ταύτας θανόντι τὰς χοὰς τέθυκά σοι, τούτων ταφέντι τῶν κρεῶν ἀπηρξάμην.* III, 222 *ἐγὼ δὲ τὴν δέησιν εἰσεδεξάμην καὶ τὴν κόρην δέδωκα τῷ ζητοῦντί με.* III, 391 *Ἐπεὶ γὰρ ἡ τεκοῦσα καὶ θρεψαμένη τέθνηκεν .. καὶ παρῆλθεν ἐκ βίου.* VI, 387 *ἑώρακας τὴν παῖδα πρὸς μέσοις γάμοις καὶ τῆς θυγατρὸς τὴν στεφάνην ἠσπάσω.* VI, 390 *ἑώρακας καὶ παῖδα τῆς παιδός, Φρύνη, καὶ τοῦ γένους λείψανον ἔσχες ἐν βίῳ.* VIII, 317 *ἡμᾶς μὲν οὕτως ἡ θεῶν εὐσπλαγχνία συνῆψεν ... καὶ παῖδα .. εἰς κόλπον ἐντέθεικε τοῖς φυτοσπόροις.* VIII, 358 *Ἐπεὶ δὲ πυνθάνοιο*

πῶς ἔγνωκά σε καὶ γνοῦσα τοῖς τεκοῦσιν ἐξήγγειλά σε. VIII, 413 Τίς οὐκ ἐνετρύφησε τοῖς τελουμένοις; τίς οὐ θεοῖς δέδωκεν εὐχαριστίαν; IX, 241 Ὡς δὲ προκύψας εἶδε τοὺς γεραιτέρους καὶ τίνες ἀνέγνωκεν . . IX, 268 ναὶ γὰρ τετυράννηκα . . ναὶ τὴν Ῥοδάνθην . . ἡρπασάμην. IX, 432 τοσαῦτα μὲν βέβρωκα χαρμονῆς κρέα, τοσοῦτον ἐξέπιον ἡδονῆς μέθυ.

Haud aliter, si plura verba se excipiunt, in eadem sententia aoristus et perfectum coniunguntur, ut III, 413 φυγεῖν μὲν εἵλου τὴν σεαυτῆς πατρίδα, ἀπεστερήθης συγγενῶν . ., ξένας πόλεις δέδορκας . ., ἐκαρτέρησας ληστρικὴν τυραννίδα. IV, 466 Χιλιόναυν ὥπλισας . . στόλον, στρατὸν συναγήγερκας . ., ἤθροισας . . ἀσπίδα, . . μάχην συνῆξας, . . πολλοὺς . . εἶδες φόνους.

Iste usus temporis perfecti occurrit etiam in sententiis, quas dicimus irreales: III, 454 Εἰ μὲν γὰρ ἐκπέπτωκας εἰς πόντου στόμα, ἂν (= ἐὰν) . . ἐσφάγης . ., πάντως ἂν εἶχον συμπαθεῖν σοι, παρθένε. V, 515 καὶ τάχ' ἂν ἐκρότησεν εὐθὺς τὴν μάχην . . εἰ μὴ τὸ νυκτὸς . . σκότος ταῖς ἀποθήκαις ἐγκέκλεικε τὰ ξίφη. I, 241 καὶ μέτρον ἂν δέδωκα ταῖς ἀλγηδόσι. VIII, 349 οὐκ ἂν . . ὑπώπτευκά σε οὕτω Ῥοδάνθην ἀγνοεῖν ἱσταμένην. IX, 434 κἂν . . εἶχον . . μυρίας γαστέρας, πάσας ἂν ἐμπέπληκα. Perfecto ἂν particula non addita est his locis: III, 188 Εἰ . . ἄλλῳ σατράπῃ τὴν παρθένον φθάσας κατηγγύησα, . . εἶτ' αὐτὸς ἐλθὼν ἀνταπῄτεις τὴν χάριν, δέδωκα πάντως τὴν Ῥοδάνθην ἀσμένως. III, 226 ἤνεγκας ἂν τὴν ὕβριν; Οὐ μὰ τὴν Δίκην, ἀλλ' εἰς ἄμυναν τοῦ κακοῦντος ἐτράπου καὶ πάντα συγκεκίνηκας κάλων. VIII, 310 Καὶ ποῦ γὰρ ὑπώπτευκεν ὡς Κύπρον μέσην οἰκεῖ Ῥοδάνθη;

Infinitivus perfecti, quae praesentis vel aoristi vicem explet (cf. Brambs, De auctor. pag. 56), reperitur I, 456 δὸς αἷμα τοῖς θεοῖς πεπωκέναι. IV, 207 Σὺ δ' ἀλλὰ μηδὲν ἐλπίσαις πεπονθέναι. V, 17 τὴν αὔριον γὰρ εἶχεν ὡς τεταγμένην τὸν τῆς Ῥοδάνθης ηὐτυχηκέναι γάμον. V, 216 Ὁ γὰρ Βρυάξης τοὺς ἑαυτοῦ συμμάχους τόσον πτοεῖσθαι τοὺς ἐναντίους θέλει, ὡς τὴν περιφρόνησιν ἐκβεβληκέναι.

Cum infinitivo perfecti infinitivus aoristi coniunctus est I, 230 Ἐγὼ μὲν ἀτέλεστον εἶχον ἐλπίδα ὑπὸ σκιὰν σὴν παῦλαν ἐξευρηκέναι, σκέπης δὲ τυχεῖν ὑπὸ σοῖς καλοῖς κλάδοις. V, 391

Infinitivus futuri saepius invenitur, ubi ex veterum dicendi ratione infinitivus aoristi exspectatur: I, 265 *οὐ γὰρ συλήσειν ἰσχύσεις καὶ τοὺς νόμους.* II, 164 *ἦ που τὸ καλὸν κόνδυ τῶν κερασμάτων πλήσειν ἀπείρων δακρύων ἐπιτρέπεις;* II, 354 *σῶσον Δοσικλῆν· εἰ δὲ μὴ σώσειν θέλεις* .. II, 373 *ταῦτα καὶ Στράτωνι καὶ Φρύνῃ .. ἀγγελεῖν ἔχω.* IV, 186 *πῶς τὴν τοσαύτην αἰσχύνην ἀνὴρ στρατάρχης καρτερήσειν ἰσχύσει;* V, 123 *Μὴ γὰρ τοσοῖτον τῆς Βρυάξου καρδίας λήθη κρατήσοι..,ὡς.. ἀμνημονήσειν.*

Infinitivo futuri additur infinitivus aoristi: II, 241 *Μὴ γὰρ τοσοῦτον ὁ χρόνος κατισχύσοι, ὡς καὶ Λυσίππου τὰς τόσας στρατηγίας .. οὕτω ταχινῶς ἐξαλείψειν ἐκ μέσου, λήθης δὲ βυθῷ καὶ φθορᾷ συμποντίσαι.* Duos infinitivos aoristi sequitur infinitivus futuri IV, 361 *καί που συνελθεῖν καὶ συνεμπλέξαι χέρα καὶ συγχορεύσειν ἔσχες ἂν σφοδρὸν πόθον.* Cf. locos, quos Hatzidakis pag. 190 affert: Theoph. Cont. 60 *οὓς ἔμελλε καταπλῆξαι μὲν .. κρατήσειν δέ.* Porphyr. de Adm. 78, 5 *ῥίπτουσι δὲ καὶ σκαρφία περὶ τῶν πετεινῶν, εἴτε σφάξαι αὐτοὺς εἴτε καὶ φαγεῖν εἴτε καὶ ζῶντας ἐάσειν.* ibid. 84, 8 *τολμήσει ποιήσειν ἢ ἐννοήσασθαι.*

Optativus futuri usurpatus, ubi optativus aoristi exspectatur (cf. Brambs, De auctor. pag. 60), apud Prodromum occurrit

1) in enuntiatis primariis: II, 241 *Μὴ γὰρ τοσοῦτον ὁ χρόνος κατισχύσοι, ὡς* .. V, 123 *Μὴ γὰρ τοσοῦτον τῆς Βρυάξου καρδίας λήθη κρατήσοι* .. V, 185 *Μὴ γοῦν κἂν ἐστιν ἀσθενὴς ὁ Μιστύλος, καταρραθυμήσοιτε τῆς φίλης μάχης.* V, 389 *Ἵν' οὖν ἀποτρέποιτε ταῦτα μακρόθεν, μὴ πρὸς φυγὴν ῥέψοιτε δυσγενεῖ τρόπῳ.* IX, 16 *καὶ Ζεὺς Ξένιος ἀντιδώσοι τὴν χάριν τῷμῷ ξενιστῇ.* Inter duos optativos futuri optativus aoristi positus est V, 357 *Ἄνδρες, κἂν .. σχῶμεν τὸ χεῖρον .., μὴ πρὸς φυγὴν ῥέψοιτε, μηδ' ὀπισθίαν δράμοιτε τρίβον .. μηδ' ἀντεπαλλάξοισθε .. σφαγῆς ἀγαθῆς δυσκλεᾶ σωτηρίαν.*

Optativus futuri est potentialis: IX, 339 *Καὶ ῥᾷον ἄν τις συμφυεῖς πτόρθους δύο .. ἐκλίσοι.* Omissa est *ἂν* particula his duobus locis: III, 237 *Φλέξοι γὰρ αὐτοὺς πῦρ κατηγμένον κάτω ἢ γοῦν ἔνυγρος πλησμονὴ κατακλύσοι.* VII, 107 *ἢ πῶς Ῥοδάνθη καὶ τίνα ζήσοι βίον;*

V, 353 in libris legitur: Ἦ πῶς ἂν οὐ δόξητε καὶ μεμηνέναι; Hercherus vero suo iure collato versu V, 300 Ἦ πῶς ἂν οὐ πάσχοιτε μανικὸν πάθος, pro δόξητε scripsit δόξοιτε, quia Prodromus coniunctivo, cui ἂν particula addita est, pro optativo iis tantum locis utitur — excepto uno loco V, 295 —, quibus metro impeditus est, quominus optativum adhiberet (cf. Hercherum, Adnot. crit. pag. LII).

Optativus futuri coniunctus est cum optativo aoristi II, 19 Μόγις μία τις τῶν μεγίστων ὁλκάδων ἄψαυστος ἔλθοι καὶ περάσοι τὴν θύραν (omissum est ἄν); cum coniunctivo aoristi VIII, 71 οὐκ ἂν χαρῇ τὴν θρύψιν οὐδὲ καγχάσοι.

2) in enuntiatis secundariis:

a) post ὡς declarativum: II, 193 πάλαι περὶ Στράτωνος ἠκοντισμένος ὡς εὐτυχήσοι παγκάλην θυγατέρα. VI, 100 .. ἀκοῦσαι .. ὡς τῆς μαχαίρας τῆς ἐκείνου τὸ στόμα κατευστοχήσοι τοῦ τραχήλου Μιστύλου.

b) in sententiis finalibus post μή: V, 316 μὴ πρὸς λαφύρων ἁρπαγὴν ὡρμηκότες χάνοιτε λίχνον ἐκφαγεῖν ἠπειγμένοι, μὴ συγκατασπάσοιτε τὴν ἀγκιστρίδα. VII, 12 ᾤμωζε (scil. Ῥοδάνθη) .., σεμνῶς ὑποκλαίουσα τὴν θρηνῳδίαν, μή πως φανεῖσα τοῖς νεαροῖς δεσπόταις πολλοὺς κατ' αὐτῆς ἀντεπάξοι κονδύλους· post ὡς ἄν: V, 31 καὶ τὴν κεφαλὴν ὁπλίζοιτε τῷ κράνει, ὡς ἂν ἀπαντήσοιτε τοῖς ἐναντίοις (cf. pag. 33).

post μή ad verbum timendi pertinens invenitur optativus futuri, coniunctus

α) cum optativo aoristi: V, 6 πτοηθεὶς .. μὴ συγκροτήσας ὁ Βρυάξης τὴν μάχην οὕτως ἀέλπτως ἀπροόπτως ἐμπέσοι καί που κρατήσοι μὴ προητοιμασμένων.

β) cum coniunctivo aoristi: VIII, 102 ἀλλὰ πτοοῦμαι μὴ Ποσειδῶν ποντίσῃ, Ἄρης δὲ πλήξῃ καὶ χαλαζώσῃ Κρόνος καὶ Ζεὺς κεραυνόβλητον ἐργάσοιτό με.

c) post pronomen interrogativum: VI, 41 ὁ μὲν γὰρ εὐπάλαμνος ἀτὴρ τοξότης .. ἄωρος ἧκτο .. εἰς τὴν ἄπληστον τῆς θαλάττης γαστέρα .., μηδ' αὐτὸ κἂν γνοὺς ὅστις αὐτὸν ἁρπάσοι. Inter duos optativos aoristi legitur

optativus futuri: IX, 457 *ἐστασίαζον τίς τὸν ἄτερον λάβοι οἴκαδε καὶ τίς τὴν τράπεζαν ἀρτύσοι καὶ ποῖ ποτε πλέξαιεν αὐτὴν παστάδα.*

d) post *κἄν* (= *καὶ ἐάν*): VI, 85 *Κἄν σοι τὸ νῆμα τοῦ βίου τμηθὲν φθάσοι, οὐκ ἂν βιῴης.*

De coniunctione *ἐπεί* cum optativo futuri coniuncta vide pag. 35.

8. De modis.

Optativus pro coniunctivo usurpatus, ubi praesentia tempora praecedunt, exstat:

a) in sententiis finalibus, post *ἵνα*: V, 298 *Ἵν' οὖν ἀποτρέποιτο ταῦτα μακρόθεν, μία κρατείτω παρ' ὑμῖν γνώμης θέσις.* post *ὡς*: IX, 438 *Ὅμως φυλάττει καὶ τόπον τῇ φιλίᾳ, ὡς μὴ Κράτων θλίβοιτο.* post *μή*: II, 69 *ἐγὼ γάρ εἰμι καὶ γυνὴ καὶ παρθένος καὶ παντὸς ἀνδρὸς ὄψιν εὐλαβουμένη, . . μή πού τις ἡμᾶς ἐμπαθέστερον βλέποι.* cum coniunctivo coniunctus V, 56 *Ἄφες τὸ μακρὸν βρύγμα, τὸν μέγαν χόλον, μὴ . . αἰσχρῶς βρεφῶν γένοιο πικρὸς ἐγκύμων, τοὺς ἀνδρικοὺς δὲ ζημιούμενος πόνους τὰς τῶν γυναικῶν ἀντικερδάνῃς τύχας.*

b) in sententiis interrogativis, cum coniunctivo iunctus: VII, 465 *οὐκ οἶδα ποῖ ῥέψαιμι καὶ πρὸς ὃ δράμω.* Sed in versu qui praecedit legitur indicativus futuri: *Οὐκ οἶδα ποίῳ χαριοῦμαι τὸ πλέον.* IX, 98 *Πρῶτον μὲν οὖν δέοιτο βουλῆς καὶ λόγου ποῖ καὶ τράπωμεν Κύπρον ἐκπεφευγότες . . τίνας δὲ καὶ σχοίημεν ὡς ποδηγέτας.*

In enuntiatis finalibus Prodromus valde amat uti particulis *ὡς ἄν*, quas coniungit

a) cum coniunctivo: II, 152 *ὡς ἂν λάθῃ Δρύαντος ἡ παροινία.* II, 182 *ὡς ἂν ἐραστοῦ λίχνον ὀφθαλμὸν φύγῃ.* III, 330 *ὡς ἂν δι' αὐτοῦ τῆς ἐρωμένης τύχῃ.* IV, 27 *ὡς ἂν ἀναγνῷ τῶν παρόντων ἐν μέσῳ.* IV, 374 *ὡς ἂν δι' αὐτοῦ τὴν συνούλωσιν λάβῃ.* VII, 497 *Ὡς ἂν θάνῃ* (ex coniectura Le Basii) *καὶ τοὺς θεοὺς ἑστιάσῃ.* VII, 499 *Ὡς ἂν τυθεὶς τράπεζαν αὐτοῖς ἀρτύσῃ.* VIII, 302 *ὡς ἂν διαγνῷ τὴν θέσιν τῶν δακτύλων,* IX, 89 *ὡς ἂν ψιλὴν*

θέλησιν εἰς πέρας φέρῃς καὶ τὸν Δοσικλῆν ἀκριβέστερον μάθῃς. IX, 477 *ὡς ἂν Ῥοδάνθη συζυγῇ Δοσικλέι.*

b) cum optativo: V, 266 *ὡς ἂν ἐπαυξάνοιτε τὴν κληρουχίαν;* V, 345 *ἐξῆπτε πυρὰν ὡς ἂν ὀπτήσας φάγοι.* V, 436 *ὡς ἂν παρ' αὐτὴν τὴν πόλιν τοῦ Μιστύλου φθάσαιεν ἀπρόοπτα.* V, 454 *ὡς ἂν τὰ πλεῖστα τῶν τεταμένων βελῶν ἐκεῖ περικλώθοιντο μηδ' εἰς τὸ πρόσω ἔχοιεν ἐλθεῖν.* VI, 17 *ὡς ἂν . . τοῖς ἔνδον ὑγρὸς εὐτρεπισθείη τάφος.* VIII, 252 *ὡς ἂν Δοσικλῆς τῶν τεθέντων ἐκφάγοι.*

Optativus futuri post *ὡς ἂν* legitur V, 32 (cf. pag. 31).

Metri causa coniunctivus, non optativus, cum *ἂν* particula coniunctus positus est his locis (cf. Herch. Adnot. crit. pag. LII): II, 286 *Καὶ πῶς ἀέλπτως ἐμπεσὼν κοιμωμένῃ οὐκ ἂν ταράξω καὶ θροήσω τὴν κόρην;* III, 383 *Ἀνὴρ γὰρ αἰχμάλωτος εἰς ὕψος τόσον οὐκ ἄν ποτ' ἀρθῇ καὶ μεταπτῇ τὴν τύχην . . ὡς . .* IV, 443 *Καὶ πῶς γὰρ οὐκ ἂν ἀφρονέστατα δράσω;* IV, 493 *Ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν τῆς ἐμῆς ἐξουσίας ἑκὼν μέρος τι, κἂν μικρόν, παρασπάσω.* VII, 203 *οὐκ ἂν θελήσω τὰς ἐμὰς κρύψαι τύχας.* Coniunctivus aoristi cum optativo futuri coniunctus est VIII, 71 *οὐκ ἂν χαρῇ τὴν θρύψιν οὐδὲ καγχάσοι* (vide pag. 31).

Metro non flagitante coniunctivum Prodromus adhibuit uno loco V, 295 *οὐ γὰρ ἂν μετὰ ξίφους λάβωσιν ἡμᾶς* (cf. pag. 31).

Veniamus nunc ad aliam rem, quae ad usum modorum pertinet. Metri enim causa Prodromus optativum pro indicativo usurpavit (cf. Herch. Adnot. crit. pag. XLVIII):

a) in enuntiatis primariis: VII, 184 *Οἷόν τι καὶ Μύριλλαν εἰσπέσοι πάθος.* VIII, 10 *ἔροιτο γὰρ γέροντα Βρυάξου πέρι.*

b) in enuntiatis secundariis:

α) in enuntiatis relativis IV, 148 *τοσοῦτον καὶ τὸ πῦρ οἶδε φλέγειν ὅσον μόνον βούλοιτο Μιστύλος φλέγειν.* V, 53 *παῦσαι, Βρυάξη, . . καθ' ἑαυτοῦ συλλέγων τὴν ἀσπίδα, ἣν συλλέγειν βούλοιο κατὰ Μιστύλου.* VI, 454 *Εἰ μὲν γὰρ ἦν αἴσθησις ἐν τεθνηκόσιν ἢ γνῶσις ὧν πράττοιμεν ἡμεῖς ἐν βίῳ.* VII, 324 *θεοῖς θύειν ἔμελλε τοῖς ἐγχωρίοις, θύειν δὲ καὶ τὸ κρεῖττον ὧν σύλων λάβοι.* V, 348 *τὴν γὰρ φυγὴν εὕρηκεν εὐμα-*

ῥεστάτην, τούτου κατεσθίοντος ἣν φθάσας λάβοι (ex coniectura Hercheri). post ὡς: II, 411 ἡμεῖς Δοσικλεῖ τῷ φίλῳ τὴν παρθένον ἐκδῶμεν, ὡς βούλοιτο, πρὸς κοινωνίαν. VIII, 510 Ταύτην Δοσικλῆς βλέπων, λαλοῦσαν ὡς βούλοιτο καὶ κινουμένην.

β) post ὡς declarativum: IX, 210 ὡς δὲ Στράτων καλοῖτο, γιγνώσκειν ἔχεις.

γ) post ἐπεί causale: V, 258 Ἐπεὶ δὲ πᾶσαν πατρικὴν εὐκληρίαν . . κερδανεῖν μέλλοιτέ μοι. VI, 398 τίνος λαλιὰν ἀκριβῆ λογιστέον, . . ἐπεὶ θεοὶ ψείδοιντο τὰς ὑποσχέσεις; VIII, 358 Ἐπεὶ δὲ πυνθάνοιο πῶς ἔγνωκά σε. IX, 389 Ἐπεὶ δὲ μηδὲν μὴ Λύσιππος, μὴ Στράτων ἔσθοιεν, . . ὁ Κράτων . . εἶπεν.

post ἐπείπερ: V, 511 Ἐπείπερ ἀκούσειε τούτων τῶν λόγων, ἐπὶ Βρυάξην Ἀρτάπης ἀντεστράφη. IX, 391 ἐπείπερ . . οὐδὲν φαγεῖν θέλοιτε τῶν προκειμένων.

δ) optativus aoristi pro indicativo aoristi post ἐπεὶ temporale reperitur (cf. Brambs, De auctor. pag. 59): IV, 226 Ἐπεὶ δ' ἐπέλθοι καὶ παρασταίη μέσον . ., εἰς γυμνὸν ὤθει τὸν τράχηλον τὴν σπάθην. V, 45 Ἐπεὶ δὲ τἄνδον ὁ Βρυάξης ἐκμάθοι, λυττᾷ τι δεινόν, εἰσκαλεῖ τοὺς σατράπας. V, 415 Βρυάξης . ., ἐπεὶ τελευτήσειεν ὁ ξύμπας λόγος, . . ὕψωσεν ἄμφω (scil. τοὺς σκύφους). VI, 150 Ἐπεὶ δὲ κρατηθεῖεν οἱ νεανίαι καὶ συνδεθεῖεν . ., ἤχθοντο μὲν τὰ πλεῖστα. VI, 173 Ἐπεὶ δὲ καὶ φθάσαιεν ἀγχοῦ τὸν τόπον, διχῇ διαιρεῖ τοὺς ἁλόντας Ἀρτάπης. VIII, 157 Ἥ γε μὴν πόλις ἐπεὶ τὸ συμβὰν καὶ τελούμενον μάθοι, ἐξῄεσαν. VIII, 314 Ἐπεὶ δὲ καὶ τὸ δεῖπνον ἔλθοι πρὸς πέρας, . . ὁ Κράτανδρος εἶπε. VIII, 367 Ἐπεὶ δ' ἀναστὰς τὴν πνοὴν πάλιν λάβοι, „τίς ὁ πλατὺς ὄνειρος;“ ἐξεκεκράγει. IX, 231 κἀπεὶ διατρίψαντες οὐ μικρὸν δρόμον ἐπιδράμοιεν τὴν Ἄβυδον Δελφόθεν, εἰς Κύπρον ἐξώρμησαν . . . Ἐπεὶ δὲ καὶ τὴν νῆσον εἰσβαῖεν μέσην, . . παρεισῄεισαν. 238 Ἐπεὶ δὲ . . φθάσαιεν ὀψὲ καὶ τὸν οἶκον τῆς Στάλης, ἰδοῦ Δοσικλῆς εἰς τὸν ὕπαιθρον δόμον.

Adnotatio. Ἐπεὶ coniunctio apud Prodromum nonnullis locis etiam cum optativo futuri coniungitur (cf. Herch. Adnot. crit. pag. IL. Brambs, De auctor. pag. 59), velut V, 66 εἶδον γὰρ εἶδον ἐκ μυχαιτέρου τόπου νέκυν ἀναδραμόντα καὶ λυροκράτην, ἐπεὶ θελήσοι καὶ κελεύσοι Μιστύλος. V, 107 Ἐπεὶ δ' ἐς αὐτὰς τὰς πόλεις τοῦ Μιστύλου ὁ τοῦ Βρυάξου πλησίον φθάσοι στόλος, εὐθὺς Βρυάξης . . ἔλεξε ταῦτα. VI, 237 Ἐπεὶ δὲ μακρὸν ὑπερεκπλεύσοι τόπον, . . ἐντυγχάνει μὲν ἐμπορικαῖς ὁλκάσι.

ε) optativus aoristi post ὡς temporale legitur IX, 360 Ὡς δὲ Κράτανδρος . . τίς ἡ χαρὰ πύθοιτο τοῦ Δοσικλέος, καὶ τὸν Στράτωνα τὸν δὲ Λύσιππον μάθοι, . . ἤνεγκεν εἰς τὸν πατέρα.

Nunc de ἄν particula, quippe quae cum modis artissime conexa sit, nonnulla addere mihi liceat.

In optativo potentiali ἄν, ut saepius apud scriptores recentiores, haud raro omissum est, velut I, 151 τὰς σεαυτοῦ δυστυχεῖς τύχας λέγε· εἴποις γὰρ αὐτὰς ἀνδρὶ δυστυχεστέρῳ. II, 19 Μόγις μία τις τῶν μεγίστων ὁλκάδων ἄψαυστος ἔλθοι καὶ περάσοι τὴν θύραν (cf. pag. 31). III, 141 Ὑποδράμοι γὰρ οὐκ ἀνεύλογος φόβος μή . . III, 185 καλὸς δὲ μᾶλλον τῶν ἁπάντων Γωβρύας, καὶ παντὸς αὐτὸν προκρίνοιμι σατράπου. III, 208 Οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ πολλῷ πλέον ἡμᾶς καταβλάψαιεν (scil. οἱ θεοί) ἠσεβηκότας. III, 215 εἴη γὰρ ἀσέβειά τις ἀδικία. III, 237 Φλέξοι γὰρ αὐτοὺς πῦρ κατηγμένον ἢ γοῦν ἔνυγρος πλησμονὴ κατακλύσοι (cf. pag. 30). III, 255 φαίη δὲ πάντως τὴν ὑπόσχεσιν δόσιν ἀνὴρ ἐχέφρων. IV, 166 Ἠ που κελεύσας . . καὶ στρατιώτας ἄνδρας . . γεννήτορας δείξειε πολλῶν σκυλάκων, καὶ γαστέρας . . ἐγκυμονεῖν πείσειεν ἔμβρυα ξένα. IV, 215 πῶς αἰσχύνην φαίημεν ἀνδρῶν γηΐνων ἃ τοῖς θεοῖς τίμια τοῖς οὐρανίοις; IV, 429 Καὶ σύμβολον φαίνοιτο τρανὲς τοῦ πόθου αἱ μυριάδες . . IV, 438 ὅπερ φόβου φαίνοιτο σημεῖον πλέον, ἀλλ' οὐ τρανὸν γίγνοιτο σύμβολον πόθου. V, 159 Παντὸς μὲν οὖν λάβοι τις . . κόρον, sed sequitur optativus potentialis cum ἄν particula coniunctus: κόρον

δὲ νίκης καὶ τροπῆς ἐναντίων ἀνὴρ ἐραστὴς τῶν καλῶν οὐκ ἂν λάβοι. 162 *ἢ γὰρ ἑαυτῷ τοῦ καλοῦ φθονεῖν ἔχοι.* V, 196 *τίς τὸν στρατὸν τοῦ Μιστύλου φαίη πενιχρόν;* V, 289 *Τί δ' ἄλλο κατεύξαιτο Μιστύλου στόλος τῆς τοῦ Βρυάξου μυρίας ναυαρχίας ἢ τοῦτο πάντως;* V, 337 *χώραν παράσχοι τοῦ φυγεῖν τῷ Μιστύλῳ.* V, 386 *φόβος γὰρ . . θανὴν πρὸ θανῆς . . δοίη.* VI, 200 *οὐ γὰρ . . οὕτως ἔχοιεν αἱ κατ' αἴσθησιν φύσεις.* VI 411 *οὐ μὴν Δοσικλῆς ἐκλιπεῖν δύναιτό σε.* VI, 464 *ποῖον τὸ κέρδος τοῦ φόνου γίγνοιτό σοι;* VII, 93 *οὐ γὰρ σκιαὶ γένοιντο χωρὶς σωμάτων.* VII, 101 *Τίνες δὲ καὶ πρίαιντο βοῦν ἀροτρέα ἢ γηπονικὸν ὄργανον κτήσαιντό τι;* VII, 106 *Τίνες δ' ἀναπνεύσαιεν ἀέρος δίχα; ἢ πῶς Ῥοδάνθη καὶ τίνα ζήσοι βίον;* (cf. pag. 30). VII, 345 *εἰς τοῦτον, ἄνδρες, οὐ δεοίμεθα σπάθης.* VII, 373 *Ἡ γὰρ ἀνὴρ θούριος εἰς μέσην μάχην οὐκ ἐνδεὴς φαίνοιτο χαλινορράφου;* VIII, 67 *ἢ μὴν παροργίσειε τοὺς ἀθανάτους ὁποῖος ὀπτήσειεν ἀνθρώπων κρέας.* VIII, 81 *Θεοὶ δ' ἐφ' ᾧ τερφθεῖεν ἀνθρώπου φόνῳ;* VIII, 175 *οὐδεὶς γὰρ ἐκφλέγοιτο πρὸς φίλον πόθον, ἐπεὶ κατετρύφησε τῆς συνουσίας.* VIII, 516 *Σοὶ δ', ἄρκτε, τίς γένοιτο παρ' ἡμῶν χάρις;*

Δέοιτο optativus, ubi in tertia versus sede positus est, *ἂν* particula caret (cf. Herch. Adnot. crit. pag. LVII), velut VIII, 241 *τῆς ἐκτὸς οὐ δέοιτο δειπνοφαγίας.* IX, 55 *τῆς φροντίδος δέοιτο τοῦ Δοσικλέος.* IX, 98 *Πρῶτον μὲν οὖν δέοιτο βουλῆς καὶ λόγου.* IX, 131 *τὰ δὲ σκοποῦ δέοιτο καὶ συμβουλίας.* Sed formae illi, ubi secundam sedem occupat, *ἂν* additur, velut VII, 95 *Ἢ τίς δέοιτ' ἂν ὁλκάδων ἢ δικτύων;* IX, 254 *σκοποῦ δέοιτ' ἂν καὶ σοφῆς συμβουλίας.*

ἂν particula omissa est in apodosi condicionali: II, 438 *εἰ γὰρ ἀποστέρξειε τυχὸν τὸν λόγον, μάλιστα φρουρήσειε τὴν θυγατέρα.* IV, 427 *εἴ που δὲ πυνθάνοιο καὶ τῶν ἐν σκότῳ, κἀκεῖθεν αὐτὸ μανθάνειν γίγνοιτό σοι.* V, 178 *εἰ δ' ἄρα τὴν μέλαιναν . . ἡμᾶς ἐνεγκεῖν δυστυχῶς συνεμπέσῃ, πολλὴν ὑποτλαίητε . . αἰσχύνην.* VII, 420 *Κἂν τις μικρὸν βοῦν βουθυτῶν . . θύῃ, πάντως ἀπεχθάνοιντο τῷ τεθνκότι.* VII, 423 *ἂν* (= *ἐάν*) . . *σκεῦος ὀστράκου φέρω, ἆρ' . . ἀγάσαιντο καὶ δέξαιντό με;* VIII, 26 *Μάτην γὰρ ἀνύσαιμι τὸν πλοῦν τὸν τόσον, εἰ . . ἐν κενοῖς ὧδε δράμω, μάτην δὲ τῶν σῶν ἱερῶν ποδῶν θίγω.* IX,

110 *Κἂν θυσιάζειν τίς με τοῖς θεοῖς θέλῃ, τίς τοῦ πυρὸς ῥύσαιτο δεύτερος Κράτων καὶ δοίη . .;* IX, 292 *Εἰ δ' ἐγκαλεῖν βούλοιο τὴν παροινίαν, ἐγὼ διδοίην τοῦ κακοῦ τὰς εὐθύνας.* IX, 365 *αἱ προελθοῦσαι τύχαι . . μικραὶ φανεῖεν εἰς χαρᾶς λόγον, εἰ συγκρίνειν βούλοιο ταύτας ταῖς νέαις.*

Saepius *ἄν* particula in indicativo irreali omissa est (cf. Hatzidakis pag. 219), velut I, 235 *Κἂν μὲν φυσικὸς τῆς τελευτῆς ὁ τρόπος, . . ᾤμωξα πάντως . ., ἀλλ' εἶχεν ἡμῖν καὶ τέλος τὸ δάκρυον.* Sed in versu, qui sequitur, *ἄν* perfecto adiunctum est: *καὶ μέτρον ἂν δέδωκα ταῖς ἀλγηδόσιν.* III, 188 *Εἰ τοίνυν ἄλλῳ σατράπῃ τὴν παρθένον φθάσας κατηγγύησα, καλὲ Γωβρύα, . . δέδωκα πάντως τὴν Ῥοδάνθην ἀσμένως.* IV, 344 *Ἑώρακας γὰρ ἐμπελάσας ἐγγύθεν τῇ μὲν σταφυλάς, . . τῇ δὲ τρυγῶντας ἄνδρας . .* VII, 364 *Εἰ γὰρ μιᾷ τὰ πάντα συνέζη τύχῃ, καὶ δοῦλος οὐδεὶς ἀλλὰ πᾶς ἐλεύθερος, οὐκ ἦν κανών, . . τὸ πᾶν δὲ κατέστραπτο καὶ παρεφθάρη* (cf. pag. 29). IX, 416 *Εἴπερ γὰρ ἄλλως εἶχεν, οὐδ' ὑμεῖς, φίλοι, ἄσιτον ἠνύσατε τὴν εὐωχίαν.* Inter indicativos, qui *ἄν* particula carent, indicativus cum *ἄν* coniunctus positus est: III, 225 *ἐκαρτέρησας εὐφόρως τὴν αἰσχύνην; ἤνεγκας ἂν τὴν ὕβριν; Οὐ μὰ τὴν Δίκην, ἀλλ' εἰς ἄμυναν τοῦ κακοῦντος ἐτράπου καὶ πάντα . . συγκεκίνηκας κάλων, ὡς ἄν* sqq. . . 231: *Σὺ γοῦν . . τὴν ὕβριν οὐκ ἤνεγκας.*

Versus *ἄν* particula expletur (cf. Herch. Adnot. crit. pag. LVI) VIII, 229 *καὶ πάντες ἂν ἥπτοντο τῶν προκειμένων.*

εἰ coniunctio cum coniunctivo iuncta est I, 109 *εἰ δ' οὐ τύχῃ.* I, 462 *εἰ μὲν . . λυθῶσιν.* II, 358 *εἰ στερηθῶ μητρικῆς εὐσπλαγχνίας.* II, 371 *εἰ γὰρ οὐ ταύτην λάβω.* V, 178 *εἰ δ' ἄρα τὴν μέλαιναν . . ἡμᾶς ἐνεγκεῖν δυστυχῶς συνεμπέσῃ.* VIII, 27 *εἰ Κύπρον ἀφεὶς ἐν κενοῖς ὧδε δράμω, μάτην δὲ τᾶν σῶν ἱερῶν ποδῶν θίγω.* Ex *εἰ* coniunctione futurum, tum coniunctivus aoristi pendet III, 510 *Τίς γὰρ χάρις, . . εἰ τῆς ἐμῆς με παρθένου διασπάσεις, ἄλλην δέ μοι δῷς δωρεὰν ἀλλοτρίαν* (cf. pag. 29).

Post *ἐάν* coniunctionem Prodromus haud raro indicativum posuit (cf. Hatzidakis pag. 216 sqq.), velut III, 34 *ἄν* (= *ἐὰν*) *τὸ φίλτρον τῆς μέθης οὕτω κατεκράτησε τοῦ Ναυσικράτους.*

post κἂν (= καὶ ἐάν): I, 380 κἂν μὲν συλητής ἐστι .. IV, 426 κἂν σεσύληται φρένας. VII, 5 Κἂν ἔγνω δούλην τύχην, κἂν εἶδε τὸν Κράτωνα δεσπότην νέον, .. κἂν ἐκ τύχης δέσποιναν ἔγνω τὴν Στάλην, .. κἂν πλεῖστον ἐσμὸν εὗρε συνδούλων νέων, .. VII, 588 ἀλλὰ κἂν ἔξεστί μοι. VIII, 220 κἂν ἦν, .. IX, 291 Νῦν δ' ἀλλ' ἰλήκοις κἂν πεπαρῴνηκά σε.

Indicativum in condicionali protasi irreali usurpatum invenimus post ἂν (= ἐάν) III, 455 ἂν ἐκ μαχαίρας ἐσφάγης χαλκοστόμου, πάντως ἂν εἶχον συμπαθεῖν σοι. V, 246 ἂν ὁ Βρυάξης εἶχεν ὑμᾶς μισθίους, ἂν δεσπότης ἦν, .. οὐκ ἂν ἐπεσπεύσατε τοῦ μισθοῦ χάριν. VIII, 60 ἂν γλῶτταν εἶχον, ἂν ὀδόντας, ἂν στόμα, εἰ κοιλίας δοχεῖον, .. ἔδως ἂν αὐτοῖς καὶ τράπεζαν καὶ πότους ..

post κἂν (= καὶ ἐάν): I, 235 Κἂν .. τὴν ἐρυγὴν τὴν κινητικωτάτην ἔθου πατρικαῖς γνησίαις ἐπ' ἀγκάλαις, ᾤμωξα πάντως (omissum est ἄν, cf. pag. 37); V, 224 κἂν μηδὲν ἄλλο .. εἶχε Βρυάξης ὡς συνεργὰ τῇ μάχῃ, .. ἡ τῶν θεῶν χεὶρ .. οὐκ ἀμυνεῖται τὸν παρηνομηκότα. IX, 434 κἂν μυρίαν εἶχον ἐντέρων θέσιν, κἂν μυρίας γαστέρας, πάσας ἂν ἐμπέπληκα τῇ θυμηδίᾳ.

ὅταν coniunctionem Prodromus cum indicativo coniunxit III, 438 ὅταν κατεσκύλευε τὴν ὅλην Ῥόδον. VIII, 88 ὅταν ἤνοιξα βραχὺ τὰς κόρας καὶ μικρὸν ἀντέβλεψα πρὸς φῶς ἡμέρας, .. IX, 146 ὅταν ἐπιστεύθησαν ἡμᾶς τὰ σκάφη.

Saepius optativus invenitur post ἂν (= ἐάν), velut III, 206 ἂν δὲ πρὸς αὐτοὺς εἰσφέροιμεν τὴν βλάβην. III, 257 ἂν εἰς θεοὺς γίγνοιτο τοὺς σωτηρίους. V, 332 αἰσχρὸν δὲ μᾶλλον ἂν σκυλεύοντες πόλιν συνεκθάνοιτε τῇ λαφυραγωγίᾳ. VI, 178 ἄν με .. τῆς ἀδελφῆς παρθένου ταύτης διαρπάσειας. VII, 372 ἂν ἀνδρὸς οὐ γίγνοιτο προσδεὴς ἀνήρ. IX, 102 ἄν που τυχὸν θέλοιμεν ἐξαποδράναι.

post κἂν (= καὶ ἐάν): IV, 502 κἂν πᾶσαν ἁρπάζοιτο. V, 513 κἂν ἡμῖν ἡ θεῶν ἐξουσία δοίη τὰ κρείττω .., κἂν ἐγκρατεῖς γένοισθε .. V, 398 κἂν φύγοιμεν ἐκ μέσης μάχης. VI, 85 Κἂν σοι τὸ νῆμα τοῦ βίου τμηθὲν φθάσοι. VII, 91 κἂν οἱ θεοὶ ψεύδοιντο τὰς ὑποσχέσεις. VII, 151 Κἂν που φυγοῦσα κρυφίως τὸν δεσπότην πάντῃ περιδράμοιμι ... VIII, 31 Ἔχεις

με, κἂν βούλοιο, τέμνε, πυρπόλει. VIII, 357 *κἂν νῦν θεωρῶν ἀγνοεῖν πλάττοιτό με.* IX, 104 *κἂν φύγοιμεν εἰς ἄλλην πόλιν.* IX, 227 *κἂν προσμένοιεν οἱ φυγάδες τῷ βίῳ.*

Post *ὅταν* optativus legitur VII, 234 *ὅταν δὲ καὶ κινοῖντο καὶ φθέγγοιντό τι.*

9. De negationibus.

Οὐ negatio, non *μή*, usurpata est post *εἰ* coniunctionem his locis: I, 109 *εἰ δ' οὐ τύχῃ, θάνατος εἰς τὴν παρθένον.* I, 383 *εἰ δ' οὐ φονευτής* (scil. *ἐστίν*), *ἀφλόγιστος ἐξίτω.* II, 282 *Εἰ δ' οὐ θελήσει τὴν συναφὴν ὁ Στράτων, ποίαν ἐφεύρω τοῦ πυρὸς τούτου δρόσον;* II, 371 *εἰ γὰρ οὐ ταύτην λάβω, ἄνυμφος εἰς Ἅιδος εἰσέλθω δόμους.* IX, 252 *κἂν* (= *καὶ ἐὰν*) *μὴ θεάσῃ, φάσμα πάντως ἡ θέα. εἰ δ' οὐχὶ φάσμα, .. σκοποῦ δέοιτ' ἄν.* post *ἄν* (= *ἐάν*) VII, 371 *ἢ πῶς ἂν οἰκίζοιντο πάντως αἱ πόλεις, ἂν ἀνδρὸς οὐ γίγνοιτο προσδεὴς ἀνήρ;*

Prodromus *μή* posuit, ubi veteres *οὐ* voluerunt,

a) ad participium sine significatione condicionis elatum: I, 190 *καὶ τοῦ Κρατάνδρου μηδαμοῦ τετευγμένοι .. κατευστοχοῦσι δυστυχῶς τῆς παρθένου.* I, 407 *καὶ μὴ στέγων ζῆν καὶ βιοῦν σὺν Κυπρίοις .. πόρρω μετελθεῖν καὶ] φυγεῖν διεσκόπουν.* III, 122 *Γλαύκων δὲ .. θνήσκει .., μὴ κερδάνας τι τῶν φιλοξενημάτων.* III, 326 *καὶ μὴ μελήσας .. πρὸς ἀτραποῦ τέτραπτο καὶ τρίτης τρόπον.* VIII, 485 *καὶ μὴ μελήσας μηδὲ πολλοστὸν χρόνον .. πρὸς τὸν οἶκον ἐτράπη.* Conferas Prodromi epigramma a nobis pag. 17 allatum. IV, 488 *Ἐγὼ δὲ μηδὲν ἀντιλέξας τῷ λόγῳ οὕτω προχείρως ἀντιδώσω τὴν πόλιν;* VI, 41 *ὁ μὲν γὰρ .. ἀνὴρ τοξότης .. ἄωρος ᾗκτο .. εἰς τὴν ἄπληστον τῆς θαλάττης γαστέρα .., μηδ' αὐτὸ κἂν γνοὺς ὅστις αὐτὸν ἁρπάσοι.* VI, 48 *Ἄλλος .. βέβλητο .. ὑγρᾷ σφενδόνῃ, μηδὲ βραχὺν γοῦν προφθάσας φάναι λόγον.* VIII, 245 *Ὁρῶσα γοῦν ἐκεῖνον .. μηδὲν κατεσθίοντα τῶν προκειμένων μηδ' ἐκροφῶντα κἂν μικρόν τι τοῦ σκύφου, ἔμφροντις ἦν.* VIII, 495 *Νοσεῖ Ῥοδάνθη πάρεσιν τοῦ σαρκίου*

καὶ ζῶσα θνήσκει, μηδαμῆ κινουμένη. IX, 194 *καὶ μη βραδύνας μηδὲ μικρὸν ὁ τρίπους ἀνεῖλε.* IX, 370 *Μὴ γοῦν τὸ λοιπὸν καρτερήσας ὁ Κράτων, ὡς καὶ προβῆναι τὸν λόγον περαιτέρω, .. προσεῖπεν ἄμφω.*

b) post *ὡς*: I, 391 *τὸ πῦρ ἠσθημένον ὡς μὴ φόνον δέδρακας, οὐκ ἔφλεξέ σε.* I, 394 *ὡς δὲ μὴ πέπονθά τι, .. ὁ Κράτων .. φησίν.*

c) post *ἐπεί*: IX, 389 *Ἐπεὶ δὲ μηδὲν μὴ Λύσιππος, μὴ Στράτων ἔσθοιεν, .. ὁ Κράτων .. εἶπεν.* *οὐ* negationem sequitur *μηδαμῆ*: II, 345 *κἀπεὶ .. οὐκ εἶχον εὑρεῖν μηδαμῆ τινὰ δρόσον, .. εἶπον.*

d) in enuntiato principali: IX, 264 *πλὴν ἀλλὰ γὰρ τὸν φύντα μὴ παροπτέον.*

οὐ negationem excipiunt 1) *οὐ, οὐ, οὐδέ*: VI, 137 *κἂν οὐκ εἰς τέλος οὐκ ἦν λαθεῖν οὐ δοῦλον οὐδὲ δεσπότην.* 2) *οὐ, οὐδέ*: VIII, 189 *Ἀλλ' οὐ Δοσικλῆς οὐ χαρὰν οὐδὲ κρότον εἶχε ξὺν αὐτῷ.*

10. De participio.

Pro simplici verbo finito Prodromus interdum verbum *ἔχω* ponit iunctum

a) cum participio perfecti vel aoristi activi: V, 489 *τοὺς φύλακας δὲ συγκατασχὼν ἀθρόως οὓς μὲν τέτμηκας οὓς δὲ δεσμήσας ἔχεις.* VI, 448 *ἔχεις ἐγνωκὼς ἐξ ἐμοῦ Χρυσοχρόην.*

b) cum participio perfecti passivi (cf. Hatzidakis pag. 205): VI, 8 *τοὺς κυβιστητῆρας ἄνδρας γεννάδας, οὓς εὖ κυβιστᾶν εἶχεν ἐξησκημένους, ..* VII, 280 *Μιστύλος αὐτὸν εἶχεν ἐγκεκλεισμένον.*

11. De coniunctionibus.

Coniunctiones *δὲ* et *ἀλλά* copulatae leguntur

a) post *νῦν*, semper in versus initio: II, 49 *νῦν δ' ἀλλὰ δεῦρο συγκάλει τοὺς συμπόρους.* II, 81 *Νῦν δ' ἀλλὰ δεῦρο τοῦ φαγεῖν.* III, 459 *νῦν δ' ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἐκθανοῦμαι.* VI, 286 *νῦν δ' ἀλλ' ὁ πικρὸς ἐχθρός, .. ἔκλεισέ σε.* IX, 291 *Νῦν δ' ἀλλ' ἱλήκοις ..* I, 223

νῦν δ' ἀλλὰ (ex Boissonadii coniectura pro ἄλλα) ταῦτα δυστυχῶς μετετράπη.

b) post σύ pronomen, semper in versus initio I, 426 σὺ δ' ἀλλὰ τὰς σὰς ἀνταπάγγειλον τύχας. I, 508 σὺ δ' ἀλλὰ τὰς σὰς ἡμῖν ἀγγέλλοις τύχας. III, 258 Σὺ δ' ἀλλ' ἔοικας .. ἐγκαλεῖν .. III, 480 σὺ δ' ἀλλὰ τούτων καρτερήσεις δρωμένων; IV, 49 σὺ δ' ἀλλὰ ταύτην εἰς τὸ πᾶν ἀνατρέπεις. IV, 207 Σὺ δ' ἀλλὰ μηδὲν ἐλπίσαις πεπονθέναι. VII, 54 σὺ δ' ἀλλ' ἴσως ἰδών με sqq. post σοῦ genetivum III, 523 Σοῦ δ' ἀλλὰ χάριν οὐ βραχὺν τρέμω τρόμον.

Formula κἂν (= καὶ ἐὰν) γοῦν verbo finito non addito — significat „saltem", „certe" — adhibetur I, 307 Ἐπεὶ τὰ δεσμὰ τῆς γάμου κοινωνίας Κράτανδρον οὐκ ἔμιξε σῇ σῇ παρθένῳ, κἂν γοῦν θάνατος μιξάτω τοὺς ἀθλίους. VI, 404 Ὦ χάσμα πόντου καὶ θαλάττης καρδία, οὐκ αἰσθάνῃ μὲν οὐδαμῶς; ἐχρῆν δέ σε κἂν γοῦν Ῥοδάνθης αἰσθάνεσθαι κειμένης. IX, 391 „ἐπείπερ" εἶπεν „.. οὐδὲν φαγεῖν θέλοιτε τῶν προκειμένων, ἐγὼ γελοίους ἐν μέσῳ προθεὶς λόγους κἂν γοῦν δι' αὐτῶν ἑστιάσω τοὺς φίλους.

Ἄχρι et μέχρι praepositiones καὶ particula sequitur I, 360 εἰς ἄχρι καὶ νῦν εὐγενῆ ζήσας βίον. II, 418 νέοι γὰρ ὄντες οὐδ' ὑμεῖς πόθου φλόγα εἰς ἄχρι καὶ νῦν ἰσχύσατε σβέσαι· εἰ δ' ἄχρι καὶ νῦν, εἰς τὸ μέλλον γοῦν φόβος. V, 451 ἐκ δευτέρου ζωστῆρος ἄχρι καὶ τρίτου. III, 418 ἐκαρτέρησας λῃστρικὴν τυραννίδα, καὶ μέχρι καὶ νῦν μυρίους στέγεις πόνους. IX, 91 εἰ μέχρι καὶ νῦν ἀγνοεῖς αὐτὸν τέως. (cf. K. Buresch in Philol. tom. LI, pag. 449).

Ut duo nomina coniungat, Prodromus praeter καί particulam adhibet

a) ἀλλὰ καί: V, 46 εἰσκαλεῖ τοὺς σατράπας, τοὺς χερσομάχους ἀλλὰ καὶ τοὺς ναυμάχους. VIII, 226 Τὸν δὲ Κράτανδρον ἀλλὰ καὶ Δοσικλέα .. ἐδεξιοῦτο .. ἡ Στάλη. Legitur ἀλλὰ καί etiam apud Nicetam Eugenianum (cf. Herch. ad Nic. Eug. III, 104).

b) πρὸς δὲ καί: VIII, 438 καὶ τοῦ Κρατάνδρου πρὸς δὲ καὶ Δοσικλέος ὡς εἰς κυνηγέσιον ἐξωρμηκότων ..

c) *πρὸς δὲ τούτῳ καί*: IX, 184 *Ὁ γὰρ Λύσιππος πρὸς δὲ τούτῳ καὶ Στράτων . .*

d) *ὥς δὲ καί*: I, 81 *τὸ σαρκίον στρωμναῖς προσανέπαυσαν ὥς δὲ καὶ πότοις.* I, 91 *φυγήν με κατέκρινας ὥς δὲ καὶ πλάνην.* V, 411 *φεύγειν περιφρόνησιν ὥς δὲ καὶ φόβον.* VIII, 165 *. . τὴν. ἡδονὴν Κράτωνος ὥς δὲ καὶ Στάλης.* IX, 14 *καλὸς δὲ καὶ Κράτανδρος ὥς δὲ καὶ Κράτων.*

ναί particula Prodromus utitur, ubi eadem vel eiusdem notionis vox cum emphasi iteratur (cf. Herch. Adnot. crit. pag. XLIV; Brambs, De auctor. pag. 69; Christ. pat. edit. praef. pag. 22), velut I, 338 *καλὴ μὲν εἶδος, ναὶ καλὴ καὶ παρθένος.* II, 206 *Καλὴ Ῥοδάνθη, ναὶ καλὴ καὶ παρθένος.* I, 506 *τῶν μὲν καθ' ἡμᾶς τοῖς θεοῖς φροντιστέον . . ναὶ γάρ, Δοσίκλεις, τοῖς θεοῖς πάντως μέλοι.* V, 367 *Κρεῖττον γὰρ ἡμῖν . . ναὶ κρεῖττον ἡμῖν ἐν μέσῃ πεσεῖν μάχῃ.* VII, 123 *Ζηλοῦτε, ναὶ ζηλοῦτέ με.* IX, 53 *καὶ ποῖ φυγόντας τὴν καλύβην κτιστέον (ναὶ γὰρ καλύβην, ὡς ἔδοξε τῇ τύχῃ).* IX, 48 *Καλὸς Κράτανδρος, ναὶ καλός, καλὴ Στάλη, ναὶ γὰρ καλή.* IX, 285 *ἡ τύχη ποινηλάτις, δριμεῖα, ναὶ δριμεῖα τῷ Δοσικλέι.* VII, 197 *δέσποινά μοι, Μύριλλα, ναὶ γὰρ ἐκ τύχης δούλη Ῥοδάνθη καὶ Μύριλλα κυρία.*

Quare *ναὶ* pro *καὶ* recte mihi videtur restitutum esse ab Herchero I, 323 *καλὸν μὲν ἦν μοι, ναὶ καλὸν καὶ συμφέρον,* a Le Basio II, 408 *„καλῆς", ἔφασαν, „μὰ θεούς, ναὶ παγκάλης κόρης ἑάλως."* VII, 282 *Μικρὸς παρῆλθε ναὶ μικρὸς μέσον χρόνος.*

ναί, ut saepissime apud Prodromum (cf. Herch. Adnot. crit. pag. LV), imperativum praecedit II, 415 *Ναὶ ναί, συναρήξατε, συγκυνηγέται.* cf. exemplum supra allatum VII, 123 *Ζηλοῦτε, ναὶ ζηλοῦτέ με.* Ex coniectura Hercheri pro *καί*: VII, 445 *„Ναὶ θῦσον" ἦ δ' ὅς.* IX, 423 *Ναὶ χαῖρε, τίτθη, γραῦς φιλοσοφωτάτη.* Ante *δεῦρο* sequente coniunctivo adhortativo IX, 226 *„ναὶ δεῦρο" φησὶ „συμμολῶμεν εἰς Κύπρον."*

ναί particula geminata, ut saepe in Prodromi libris, legitur II, 415 *Ναὶ ναί, συναρήξατε, συγκυνηγέται.* Confer versus Prodromi continuos a Brambsio (De auctor. pag. 69) allatos, qui leguntur in Patr. Gr. tom. CXXXIII, pag. 1378:

Ναὶ ναὶ τοὺς Πέρσας, βασιλεῦ, ναὶ τοὺς ὑπερηφάνους,
Ναὶ ναὶ τοὺς ἀθεσμήσαντας, ναὶ ναὶ τοὺς ἀχαρίστους,
Ναὶ ναὶ τοὺς παρασπονδητάς, ναὶ ναὶ τοὺς παρανόμους,
Ναὶ τοὺς δραπέτας κόλαζε.

et versum, qui reperitur ibidem pag. 1367:

Ναὶ ναὶ καὶ τὸ βραχύτατον τῆς σῆς ἐπιδημίας.

Quare etiam in Rhod. et Dos. lib. VIII, v. 321 *Καὶ ναὶ θεῶν πρόνοια, ναὶ θεῶν κράτος* cum Le Basio pro *καὶ ναὶ* sine dubio *Ναὶ ναὶ* scribendum est.

πλήν, ut particula adversativa, coniunctione non addita eodem sensu quo *ἀλλά* (cf. Schmid, Atticism. I, pag. 133; Mullach, Gramm. d. griech. Vulgärspr. pag. 398, 14) usurpatur VI, 444 *ἀνδρὸς γὰρ οὐδὲ ταῦτα, πλὴν φορητέα.* VII, 297 *ἡ δ' ἑτέρα* (scil. *ὁλκάς*) *σέσωστο. κἂν μὲν εἰς τέλος, οὐκ οἶδα, πλὴν ἐλπίδες.* VII, 502 *αἰδοῦμαι λέγειν. ἐρῶ δ' ὅμως· πλὴν εὐμενῶς ἄκουέ μου.*

Sed *πλὴν ἀλλά* legitur: III, 390 *πλὴν ἀλλὰ μὴ νῦν τὴν ὑπόσχεσιν θέλε.* V, 132 *Πλὴν ἀλλὰ μὴ φύσημα μηδ' ὄγκον μέγαν .. σχόντες .. καταφρονεῖτε τῆς ἐνεστώσης μάχης.* VIII, 280 *πλὴν ἀλλ' ἕως ποῦ λῆξιν ὁ θρῆνος λάβῃ;*

πλὴν ἀλλὰ γάρ: IX, 264 *πλὴν ἀλλὰ γὰρ τὸν φύντα μὴ παροπτέον.*

ὡς coniunctio saepe eadem notione qua *ὥστε* cum infinitivo coniungitur, velut I, 62 *ὡς καὶ τὸν .. ληστὴν Γωβρύαν .. ἐκλιπεῖν.* II, 218 *Τίς τυφλὸς οὕτω .. ὡς μὴ τὸ κάλλος καὶ σέβειν καὶ λαμβάνειν;* II, 241 *Μὴ γὰρ τοσοῦτον ὁ χρόνος κατισχύσοι, ὡς .. ἐξαλείψειν .., .. συμποντίσαι.* III, 27 *ὡς μηδ' ἐπ' αὐτῶν τῶν ἐν ὕπνοις φασμάτων οἴνου στερεῖσθαι καὶ μέθης Ναυσικράτην.* III, 34 *τὸ φίλτρον τῆς μέθης οὕτω κατεκράτησε τοῦ Ναυσικράτους, ὡς καὶ ῥοφᾶν ἐκεῖνον ἐκ τοῦ σιέλου.* III, 56 *ὡς καὶ τὸν ἐγγὺς σφαλερῶς δεδορκέναι.* III, 383 *Ἀνὴρ γὰρ αἰχμάλωτος εἰς ὕψος τόσον οὐκ ἄν ποτ' ἀρθῇ .., ὡς καὶ μετασχεῖν ἀρχικῶν κηδευμάτων.* IV, 177 *μὴ τὴν ἐμὴν γοῦν κοιλίαν διευρύνῃ ἡ τοῦ μεγάλου προσταγὴ βασιλέως, ὡς ἐκτεκεῖν σκύλακας.* V, 216 *Ὁ γὰρ Βρυάξης τοὺς ἑαυτοῦ συμμάχους τόσον πτοεῖσθαι τοὺς ἐναντίους θέλει, ὡς τὴν περιφρόνησιν ἐκβεβληκέναι.* VII, 344 *ὡς καὶ Βρυάξην ταῦτα πρὸς πάντας φάναι.*

VII, 452 *τοσοῦτος οἶκτος τοῦδε τοῦ νεανίου εἰς τὴν ἐμὴν εἰσῆλθεν ἄρτι καρδίαν, ὡς μέχρις αὐτῶν συγκινεῖν με δακρύων.* VIII, 123 *ὡς μηδὲ μικρὰν ὑπολειφθῆναι φλόγα.* VIII, 303 *Οὕτως ἀπῃώρητο τοῦ νεανίου, ὡς καὶ Ῥοδάνθη μὴ δοκεῖν πεφυκέναι* .. IX, 69 *ὡς δὲ προήχθη πρὸς φθόνου τόσον πάχος, ὡς καὶ Ῥοδάνθη φαρμάκων κιρνᾶν σκύφος,* .. *οὐπώποθ' ὑπώπτευκα.* IX, 370 *Μὴ γοῦν τὸ λοιπὸν καρτερήσας ὁ Κράτων, ὡς καὶ προβῆναι τὸν λόγον περαιτέρω,* .. *προσεῖπεν ἄμφω* .. IX, 418 *τῆς χαρᾶς ἡ πληρότης δεξαμενὴν ἔπλησε παντὸς ἐντέρου, ὡς μηδὲ μίαν ἰσχύειν λαβεῖν ψίχα* ..

ὡς post *ὤμοι* „abundat", ut Hereherus dicit (Adnot. crit. pag. LIV): VI, 54 „*ὤμοι Ῥοδάνθη" μικρὸν οἷον κραυγάσας, „ὡς οἴχομαί σοι καὶ συνοίχονται γάμοι."* VII, 76 *Ὤμοι, Δοσίκλεις, ὡς ἐμοῦ θάρρει χάριν.*

12. De *οἷον* et *οἷα* formis.

Saepe apud Prodromum forma *οἷον* occurrit, velut IV, 344 *Ἑώρακας* .. *τῇ μὲν σταφυλάς,* .. *τῇ δὲ τρυγῶντας ἄνδρας οἷον ἐμπνόους.* VI, 319 *γνώσῃ δὲ μᾶλλον οἷον ἀκραιφνὴς πόθος.* V, 136 *μαθόντες* .. *οἷον ἡ νίκη καλόν.* V, 304 *τοῖς δαιμονῶσιν οἷον ἐξεικασμένοι.* VIII, 233 *μόνος Δοσικλῆς ἐξ ἁπάντων ἠτρόφει, οἷον φαγὼν τράπεζαν ἐκ τοῦ σαρκίου.* I, 441 *ὁ λῃστάναξ δὲ τὸν Δοσικλέα βλέπων* .. *οὐκ εἶχεν οἷον ἐκπλαγήσεται πλέον.*

post neutrum singularis adiectivi *μικρόν* adverbialiter usurpatum locis pag. 27 allatis: I, 275; III, 408; V, 49.

post *ἡλίκον.* Exempla vide pag. 26.

post superlativum: VII, 517 *μέγιστον οἷον ἀνακαγχάσας ἔφη.* VIII, 16 *οἴκτιστον οἷον ἐτραγῴδει τὸν λόγον.*

Forma pluralis *οἷα* invenitur I, 432 *κλιθέντες εἰς γῆν μαλακὴν οἷα κλίνην.* V, 114 *ἐξ οἷα κέντρου τοῦ κρατοῦντος ἠρμένου.* VIII, 235 *οἷα πιὼν κύπελλον ἐκ τῶν αἱμάτων.*

Sed secundum posteriorum dicendi rationem (cf. Lob. ad Phryn. 427) Prodromus saepius duas particulas comparativas conexas adhibet, velut *οἷον ὥσπερ*: IX, 348 *σφᾶς οἷον αὐτοὺς ὥσπερ ἀνεγνωκότες,* quo in versu particulae pariter disiectae sunt atque in Ephraemii versu 3083 *ὡς σμῆνος οἷον τῶν μελισσῶν* (cf. Herch. Adnot. crit. pag. LVIII).

ὡς οἷον legitur III, 41 *οἶνος ἦν ἀναβρύων ὡς οἷον ἀσκοῦ τῆς ἐκείνου κοιλίας.* IV, 56 *οὓς μὲν συνέσχες τῶν φυλάκων ἀθρόως ὡς οἷον ἐχθρούς, οὓς δ' ἀπέκτεινας ξίφει.* IV, 391 *Ἡ χεὶρ ἀσυγκάλυπτος ἀγκῶνος μέχρι, ὡς οἷον ἀνδρὸς εἰς τρύγος πονουμένου.*

ὡς οἷα: I, 85 *εἰς γῆν κατακλιθέντες ὡς οἷα κλίνην.* III, 21 *τὴν δεξιὰν μὲν ὑπάγων ὑπὸ στόμα ὡς οἷα κόνδυ δεξιῶς ὠρεγμένην.* IV, 415 *ὡς οἷα νεκρὸς ἐνσχεθεὶς τάλας τάλας.* V, 189 *ὡς οἷα τοῖς λέουσι τοῖς παναλκέσι.* V, 426 *τύπτων δὲ τὴν θάλατταν ἀγριουμένην ὡς οἷα ῥάβδῳ τοῦ θυμοῦ σου τῷ τρόπῳ.* VI, 112 *δουλαγωγήσοντες αὐτὴν τὴν πόλιν, ὡς οἷον γυμνὴν δεσπότου καὶ συμμάχων.* VI, 236 *ὡς οἷα κέλλης ἐμβεβῶσα τῷ ξύλῳ.* VII, 187 *ὡς οἷά τινι κεντρίῳ κεντουμένη ἀνίσταται.* VII, 466 *Ὡς οἷα παιδὸς κήδομαι Δοσικλέος.* VIII, 179 *ἡ τῶν ποθούντων δαπανᾶται καρδία, ὡς οἷα πεινάσασα τοὺς ποθουμένους.* IX, 466 *καὶ προσπλακείσας τοῖς ἑαυτῶν ἐκγόνοις ὡς οἷα νεκροῖς ἐκ τάφων ἠγερμένοις.*

13. De *ἴδιος* et *οἰκεῖος* adiectivis.

Ἴδιος et *οἰκεῖος* adiectiva notione possessiva sine vi adhibita leguntur V, 2 *εἰς τὴν ἰδίαν ἀντανέπλει πατρίδα.* IX, 447 *πέμπει τριταίους εἰς τὸν ἴδιον τόπον.* II, 195 *ἄπειμι πληγεὶς εἰς τὸν οἰκεῖον δόμον.* III, 322 *σιγῶν μετῆλθεν εἰς τὸν οἰκεῖον δόμον.* Sed cum vi *οἰκεῖος* elatum est V, 311 *θρασὺς μαχητὴς εἰς τὸν οἰκεῖον φόνον* (cf. Mullach, l. c. pag. 53. Hatzidakis pag. 293. Krumbacher, Sitzungsber. d. Münch. Akad. d. Wiss., philos.-philol. Cl. 1892, pag. 278).

14. De *μέσος* adiectivo.

Prodromus in deliciis habet *μέσος* adiectivum, quo haud raro etiam, ubi supervacaneum est, utitur, solum ut versus expleatur. Porro Noster hoc adiectivum saepius propterea adhibuisse videtur, ut in uno versu duo vocabula a *μ* littera incipientia usurparet. Conferas, quae de allitteratione quam dicunt disseremus infra pag. 55 sq. Exempla sunt haec: I, 13 *τὸν φόρτον ἁρπάσαντες ἐκ τούτων μέσων* (scil. *ὁλκάδων*). I, 422 *τοὺς ἁλόντας ἐν μέσῳ κλείσας ζόφῳ.* II, 351 *κόλπῳ πρὸς αὐτῷ*

μητρικῷ πεσὼν μέσῳ. II, 480 ἔρον .. ἐγκάτοικον ἐν σπλάγχνοις μέσοις. III, 6 νύκτα ποιῶν εἰς μέσας τὰς ἡμέρας. III, 29 κείμενος δὲ πρὸς μέσῳ κλινιδίῳ. III, 53 προῆλθον εἰς μέσας τὰς ἀμπέλους. III, 73 ὁ τῆς Ῥοδάνθης καὶ Δοσικλέος γάμος .. εἰς Ἄβυδον ἐκλείσθη μέσην. III, 138 ἐν λύπαις μέσαις. III, 144 ἐν μέσαις μέθαις. III, 155 πέπονθεν ἐντὸς εἰς μέσην τὴν καρδίαν. III, 450 ἂν (= ἐὰν) ζῶσα .. ἐξ ἐμῆς χειρὸς μέσης ἑλχθῇς .. III, 462 κατὰ σπλάγχνων μέσων. IV, 24 ἐπιστόλιον .. τῷ βασιλεῖ δίδωσιν εἰς χεῖρας μέσας. IV, 127 προύκυπτον ἐκτὸς ἐκ μέσης τῆς γαστέρος στρουθοὶ νεογνοί. IV, 166 κἂν μέσαις τυχὸν μάχαις. IV, 198 ἔμβρυον ἀρτίφλεκτον εἰς μηρὸν μέσον .. ἐρράπτειν θέλει. IV, 297 ἐν μέσαις μάχαις. IV, 345 ὡς ἐν ἀμπέλοις μέσαις. IV, 356 τὸν οἶνον ἐξίκμαζον εἰς ληνὸν μέσην. IV, 382 ἔρευθος ἀνθῶν ἐκ μέσων σιαγόνων. IV, 406 ὑφεῖλκεν αὐτὸν εἰς μέσον χοροῦ στόμα. V, 48 ἕλκει δὲ τὰς ναῦς εἰς μέσον πόντου στόμα. V, 240 καθ' ὑγρὰν εἰς μέσον πόντου στόμα. VI, 181 βαλὼν ἐμαυτὸν εἰς μέσον πόντου στόμα. V, 153 ἐν μέσῃ τῇ καρδίᾳ. V, 269 καθεύδειν ἐν μέσοις κλινιδίοις. V, 308 ἔσω διωθεῖ καὶ κατὰ σπλάγχνων μέσων. V, 370 ἐν μέσῃ πεσεῖν μάχῃ. V, 398 κἂν φύγοιμεν ἐκ μέσης μάχης. V, 436 ὡς ἂν .. ἐμπέσοιεν εἰς μέσον νέφος. V, 461 Ἀνὴρ γὰρ ἀμφοῖν ἀσπίδων ἑστὼς μέσος. VI, 80 ἀμφὶ τὴν χέρσον μέσην. VI, 185 ἄκοντα ῥίπτει πρὸς μέσην τὴν ὁλκάδα. VI, 203 εἰ τέμοις βοῦν εἰς μέσας τομὰς δύο. VI, 209 νότος .. προελθὼν ἐκ μέσης μεσημβρίας. VI, 387 ἑώρακας τὴν παῖδα πρὸς μέσοις γάμοις. VI, 484 κατὰ ψάμμον μέσην. VII, 16 νυκτῶν μέσων. eadem verba VII, 175. VII, 54 πρὸς βυθῷ μέσῳ. eadem verba VII, 295. VII, 192 ἐν μυχῷ ψυχῆς μέσῳ. VII, 195 μύχιον οἰμώξασα κὰκ ψυχῆς μέσης. VII, 348 εἱστήκει μέσος. VII, 373 εἰς μέσην μάχην. VII, 476 ζημιοῦσθαι τὸν μέσον δοκεῖ χρόνον. VII, 488 εἰς μέσην φλόγα. VIII, 144 τὴν Κυπρίαν ναῦν εἰσδεδυκότες μέσην. VIII, 245 ἐν πένθει μέσῳ. VIII, 310 Κύπρον μέσην οἰκεῖ Ῥοδάνθη. VIII, 326 τελευτῆς ἐκ μέσης ἔσωσέ με. VIII, 353 μέσῳ πρὸς αὐτῷ καρδίας πινακίῳ. VIII, 440 ἐν δείπνῳ μέσῳ. VIII, 465 ἐν λόχμαις μέσαις. IX, 11 ἀφύπνωττον (ex Hilbergii coniectura) ἐν μέσαις κλίναις. IX, 45 ἐκφύγωμεν ἐκ Κύπρου μέσης. IX, 80 μέσων κατ' αὐ-

τῶν ἐγκάτων. IX, 186 *τοὺς παῖδας ἁρπασθέντες ἐκ κόλπων μέσων.* IX, 234 *Ἐπεὶ δὲ καὶ τὴν νῆσον εἰσβαῖεν μέσην.*

ἐκ μέσου legitur I, 212 *ὤμοι παιδίον οὕτως ἀώρως ἐκ μέσου μετηρμένον.* II, 244 *ἐξαλείψειν ἐκ μέσου.* III, 92 *ὦ τέκνον, . . οὕτως ἀώρως ἐξαλειφθὲν ἐκ μέσου.* II, 494 *τῆς δὲ τραπέζης ἐκ μέσου μετηγμένης.* V, 372 *φυγόντας ἐκ μέσου.* VIII, 178 *ἂν (= ἐὰν) δ' ἐκ μέσου γένοιτο καὶ ῥυῇ χρόνος.*

ἐν μέσῳ: V, 69 *τῆς τραπέζης ἐν μέσῳ.* V, 456 *βαλεῖν τοὺς ἐν μέσῳ.* eadem verba VI, 216. VII, 37 *ἐμπεσόντος ἐν μέσῳ τοῦ νέφους.* VII, 462 *δυοῖν ἕστηκα παθῶν ἐν μέσῳ.* VIII, 5 *ἀλαλαγὴ θρηνοῦντος ἀνδρὸς ἐν μέσῳ καὶ πάντας ἐξέπληξε.* IX, 393 *γελοίους ἐν μέσῳ προθεὶς λόγους.*

εἰς μέσον: IV, 214 *ἀντεπελθὼν . . εἰς μέσον Σατυρίων.* VI, 195 *σῶμα . . ξίφει διχασθὲν καὶ μερισθὲν εἰς μέσον.* VIII, 333 *Ῥοδάνθην εἰς μέσον ἐλθεῖν ἐπιτρέψασα τῆς εὐωχίας.*

μέσον adverbialiter usurpatum est IV, 203 *τὴν Ἀθηνᾶν ἐκ κεφαλῆς ἐκχύει ξίφει ῥαγείσης καὶ διχασθείσης μέσον.* IV, 226 *Ἐπεὶ δ' ἐπέλθοι καὶ παρασταίη μέσον.* V, 275 *μιᾶς δὲ βουλῆς σύμφρονος . . γίγνοισθε . ., μηδ' ἄλλος ἄλλης, καὶ διάστασις μέσον.* V, 367 *Κρεῖττον γὰρ ἡμῖν ἂν (= ἐὰν) διχασθῶμεν μέσον.* VII, 72 *οὐρανὸς ῥαγεὶς μέσον.* VII, 282 *Μικρὸς παρῆλθε καὶ μικρὸς μέσον χρόνος.*

μέσον cum genetivo, ut praepositio, coniunctum (cf. Hatzidakis pag. 214) occurrit: V, 96 *ὁ Σμυρνόθεν . . στιχογράφος ἁλὸς πολιῆς τῶν ἐπῶν λέγων μέσον.* VIII, 262 *Οὐ καλὸν χαρᾶς μέσον ἄγειν τὸ πένθος.* VIII, 365 *εἰ μὴ Μύριλλα μῖρα μυκτήρων μέσον θεῖσα συνεζώωσε τὸν νεανίαν.*

Caput III.

De ornamentis rhetoricis.

1. De tropo qui *Λιτότης* vocatur.

Tropo, qui *Λιτότης* vocatur, Prodromus saepe utitur, velut *οὐκ ἀνεύλογον φόβον* I, 65; V, 6. *οὐκ ἀδάκρυτον λόγον* I, 512; III, 507. *οὐκ ἀδακρύτως* VI, 221; *οὐ βραχὺν τρέμω τρόμον* III,

523; *οὐ βραχύν τινα χρόνον* IV, 82; VIII, 3. *οὐ βραχὺν χρόνον* VIII, 284; *φόνων οὐ μετρίων* IV, 446; *τοῦ βάρους οὐ μετρίου* IV, 510; VII, 308. *οὐ μικρὸς .. τρόμος* V, 444; *ταλάντων οὐ μικρῶν* VI, 250; *οὐ μικρὸν δρόμον* IX, 231; *πλῆθος .. οὐκ ὀλίγον* V, 343; *οὐ πολὺν χρόνον* VIII, 146; *οὐκ ἄτρεστον, οὐ πτοίας δίχα* II, 328; *οὐκ ἀκίνδυνα* V, 20; *οὐκ ἀγεννεῖς ἐλπίδες* VI, 362; *οὐκ ἄνευ Δοσικλέος* I, 502; *οὐκ ἄνευ τῆς παρθένου* III, 133; *οὐκ ἀγνοῶ* III, 380; VIII, 275, 276; *οὐκ ἀγνοεῖς* III, 350, *οὐκ ἀγνοεῖ τις* IV, 426; *οὐκ ἀγνοεῖν* IV, 61; *οὐ .. ἠγνόησε* VII, 7; *οὐ .. ἠγνόει* VII, 9. *οὐκ ἂν ἠγνόησε* VIII, 290. *Οὐ μὴν .. ἠγνόει* VIII, 293.

2. De geminatione.

Ut *ναί* particula (cf. pag. 42), sic aliae quoque voces a Prodromo saepius geminantur (cf. Brambs, De auctor. pag. 70. Christ. pat. praef. pag. 22), velut

adiectiva: III, 444 *Οἰκτρὸν μὲν οἰκτρὸν ταῖς κόραις Δοσικλέος ἰδεῖν.* IV, 415 *ὡς οἷα νεκρὸς ἐνσχεθεὶς τάλας τάλας.*
V, 406 *Ἀλλ' αἰσχρὸν αἰσχρὸν αἰσχύνην ὀφλισκάνειν.* VI, 43 *πρὶν ἂν προτείνῃ τὴν βολὴν τάλας τάλας.*

pronomina: IV, 32 *Οἷος μὲν οἷος ὁ Βρυάξης Μιστύλῳ.* VII, 520 *εἰς οἷον οἷον ἐξεκυλίσθη θράσος.*

adverbia: I, 144 *Πάντως δὲ πάντως ἡ κακῶν κοινωνία.* IV, 66 *πάντως δὲ πάντως ὡς τὸ Ῥάμνον τὴν πόλιν .. ῥύσομαι.* IV, 113 *τῶν ἐντὸς ἐντὸς εἰσδραμὼν ἀνακτόρων.* IX, 359 *ὦ δεῦτε δεῦτε, συνεορτάζοιτέ μοι.*

verba: III, 303 *„ὤμοι Ῥοδάνθη, τί πτοῇ; λέγοις, λέγοις.“* IV, 244 *Ὦ χαῖρε χαῖρε, παμμέγιστε Μιστύλε.* V, 66 *εἶδον γὰρ εἶδον ἐκ μυχαιτέρου τόπου.* VIII, 391 *Σκιρτῶμεν οὖν σκιρτῶμεν.* *μή* coniunctio: IV, 173 *Μὴ μὴ πρὸς αὐτῆς τῆς τραπέζης, Γωβρύα.*

3. De anaphora.

οὐ positum est bis: VII, 162 (*οὐ Κράτων, οὐχὶ Στάλη*). ter III, 481 sq.; VIII, 95 sq.; quater II, 63 sq.; VI, 130 sq.; VIII, 45 sq. (*οὐκ — οὐ — οὐ — οὐδ'*); quinquies VII, 366 sq.; VIII,

55 sq.; VIII, 453 sq.; sexies VII, 112 sq.; septies VII, 374 sq.; *μή* bis positum est V, 410; VII, 60; ter VII, 141;
substantivum bis positum II, 274 sq. (*τειχῶν*); IV, 255 sq. (*στρουθῶν — στρουθούς*); VIII, 39 sq. (*γέροντα — γέροντι*); VIII, 376 sq. (*ὕπαρ*); ter V, 145 sq. (*κόρος*);
adiectivum bis V, 184 (*μικρᾷ — μικρῷ*); V, 330 sq. (*αἰσχρὸν μὲν — αἰσχρὸν δὲ*); VI, 288 sq. (*καινῇ — καιναῖς*); VII, 173 sq. (*πολλαῖς — πολλοῖς*); VII, 271 (*κοινὴ — κοινὸς*); VIII, 51 sq. (*καλὴ — καλὸς*); VIII, 166 sq. (*Πάντες — πᾶσαι*); VIII, 415 (*Κοινὴ — κοινὸς*); IX, 9 (*οἰκεῖον*); VIII, 163 sq. (*κοινὴν — κοινὸν — κοινόν*).
cum articulo coniunctum IX, 8 (*τὸ κοινὸν — τὸν κοινὸν*); ter III, 161 sq. (*πολλαῖς — πολλὰς — πολλὰς*);
adverbium bis II, 50 sq. (*κοινῇ*); VII, 2 (*πάλιν*); VIII, 393 sq. (*ἰδού*); VIII, 493 sq. (*πάλιν*), VIII, 499 sq. (*χθὲς*);
nomen numerale bis V, 274 sq. (*μία — μιᾶς*);
pronomen bis I, 226 (*τίς*); V, 196 sq. (*τίς*); VI, 351 sq. (*Τί*); V, 270 (*πόσης*); VIII, 118 sq. (*τούτους*); IX, 432 sq. (*τοσαῦτα-τοσοῦτον*); VII, 61 (*ὄν*); VII, 118 sq. (*αἷς*); VII, 125 (*ἥν*); III, 366 sq. (*Οἷα — Οἷον*); V, 120 sq. (*οἷα μὲν — οἷα δὲ*); VIII, 490 sq. (*Οἷαν — οἵων*); VIII, 221 sq. (*ὅσον*); VII, 159 sq. (*ποῖ μὲν — ποῖ δὲ*); VIII, 527 sq. (*Οὕτω*); ter IX, 116 (*ἥν — ἥν — ἧς*); VII, 496 sq. (*τί*); quinquies II, 111 sq. (*Ἄλλοις μὲν — ἐμοὶ δὲ . . Ἄλλοις δ' — ἐμοὶ δὲ . . Ἄλλοι — ἐγὼ δὲ . . Ἄλλοις — ἐμοὶ δὲ . . Ἄλλοι δὲ — ἐμοὶ δὲ*); IV, 264 sq. (*σοί*, quae forma in cantu Satyrionis [IV, 243—308] saepissime repetitur).
Septies decies legitur *τίς* VII, 19 sq.; sed interpositae sunt formae *ποῖα* (22), *οἷα* (23), *οἷα* (24), *οἷος* (25), *οἷα* (25).
verbum positum est bis II, 269 (*οἶδα*); IV, 120 sq. (*ἐνετρύφων*); V, 66 sq. (*εἶδον*); VI, 128 sq. (*Ἔκλαυσεν*); VI, 161 sq. (*Ἤλγει*); VI, 387 sq. (*ἑώρακας*); IX, 313 sq. (*Ἔχεις*); ter VII, 38 sq. (*ἑώρακας*). Hoc loco cum anaphora conexa est epiphora. Tres enim versus, qui a forma *ἑώρακας* incipiunt, pronomine *με* clauduntur. IX, 280 sq. (*ἀρκεῖ — ἀρκεῖ — ἀρκοῦσα*).
praepositio bis posita est V, 234 (*εἰς*); VIII, 96 (*εἰς*): ter I, 165 (*πρὸς*); IX, 189 (*εἰς*); quinquies VII, 455 sq. (*εἰς*);

coniunctio bis I, 113 (*κἂν* = *καὶ ἐὰν*); V, 246 sq. (*ἂν* = *ἐὰν*); ter VI, 85 sq. (*κἂν* = *καὶ ἐὰν*); VIII, 60 (*ἂν* = *ἐὰν*); VIII, 278 (*ὡς*); quater VII, 5 sq. (*κἂν* = *καὶ ἐὰν*); IX, 57 sq. (*ὡς*); septies IX, 169 sq. (*ὡς*);

particula bis II, 162 sq. (*ἦ που*) II, 226 sq. (*Ἦ που*); VIII, 321 (*ναὶ*), IX, 268 sq. (*ναὶ*); ter II, 221 (*εἴθε*).

Duae vel complures voces bis positae sunt VI, 355 sq. (*Οὐ γὰρ συνήδειν*); VII, 361 sq. (*οὐδ' ὡς*); VII, 464 sq. (*Οὐκ οἶδα*); VIII, 275 sq. (*οὐκ ἀγνοῶ*); IX, 81 sq. (*Οὐ γοῦν προήδειν* — *οὐχὶ προήδειν*. tum sequitur *οὐ μὰ-οὐ μὰ*); VIII, 17 sq. (*μὴ τοῦτο, μή*); VIII, 21 sq. (*μὴ τοῦτο, μὴ Κράτανδρον*); VIII, 87 sq. (*μὴ νῦν*); IX, 245 sq. („*ὄνειρος*" *εἶπε* „*ταῦτα*"); II, 466 sq. (*Καλοί, Δοσίκλεις*); VI, 381 sq. (*καλὴν συνεπλέξασθε* [ex Hilbergii coniectura] — *καλὸν συνεπλέξασθε*); VII, 482 sq. (*Καλοί, βασιλεῦ*); VIII, 232 sq. (*μόνος Δοσικλῆς ἐξ ἁπάντων*); VIII, 261 sq. (*τί ταύτα ποιεῖς*); VIII, 385 (*Τί μοι*); VIII, 413 sq. (*Τίς οὐκ* — *τίς οὐ*); I, 122 sq. (*Τοιαῦτα πάσχεις*); VI, 266 sq. (*τοιοῦτό σοι*); II, 316 sq. (*Τοιαῖσδε πολλαῖς* — *τοιοῖσδε πολλοῖς*); II, 366 sq. (*ἐρᾷς Ῥοδάνθης*); VII, 48 sq. (*Ἤκουσας ὡς*); VII, 267 sq. (*ζῇ, μῆτερ, ὁ Κράτανδρος*), VIII, 34 sq. (*Ἔχεις με*); VIII, 82 sq. (*Δὸς παῖδα πατρί*); VIII, 373 sq. (*Ζῇς μοι, Ῥοδάνθη*); VIII, 400 sq. (*ἔχεις τὸν αὐτὸν*); VIII, 495 sq. (*Νοσεῖ Ῥοδάνθη*); IX, 261 sq. (*ἐρυθριᾷς μὲν*); VIII, 449 sq. (*ἐφ' ᾧ*); IX, 18 sq. (*ἀνθ' ὧν*); VIII, 328 sq. (*Ὡς εὖ γέ σοι γένοιτο*); IX, 434 sq. (*κἂν μυρίαν* — *κἂν μυρίας*); VI, 264 sq. (*ὤμοι Ῥοδάνθη*); VIII, 346 sq. (*ὦ δέσποτα Κράτανδρε*); VIII, 380 sq. (*Ὦ δεῖρο*); IX, 305 sq. (*ὦ δεῦτε*); ter positae sunt voces *ὡς ἄρα* IX, 219 sq.

4. De epiphora.

Saepe apud Prodromum duo versus, qui se excipiunt, eadem voce clauduntur, velut II, 271 sq. (*πόλεις*); II, 361 sq. (*δακρύειν*); II, 402 sq. (*μόθον*); V, 158 sq. (*κόρον*); V, 334 sq. (*ῥέποι*); V, 355 sq. (*Μιστύλου*); VI, 71 sq. (*βουληφόρος*): VI, 157 sq. (*ἀλύσει*); VI, 175 sq. (*μίαν*); VI, 219 sq. (*τὸ στόμα*); VI, 482 sq. (*σε*); VII, 50 (*Στάλην*); VII, 59 (*ἀέρα*); VII, 46 sq. (*σε*); VIII, 326 sq. (*με*); VIII, 471 sq. (*ῥόδοις*); IX, 220 sq. (*βλέπειν*).

5. De paronomasia.

A. Eiusdem vocis variae formae iunguntur:

a) Nominis: I, 44 *ἄλλον πρὸς ἄλλο δεξιῶς κολλωμένον.* I, 238 *πῶς γὰρ οὐ πατὴρ φίλος φίλης θυγατρὸς . . ὁρῶν μόρον;* I, 292 *πάτερ δύστηνε δυστήνου κόρης.* I, 346 *λίθῳ βαλὼν ἄθλιος ἀθλίαν κόρην.* II, 363 *Βέβρωκε πολλῶν δυσμενῶν πολλὰ κρέα.* In septem versibus 261—267 leguntur *πολλαῖς, πολλούς, πολλῶν* (ter), *πολλά* (bis), *πολλάκις* (bis). II, 449 *Μόνος μόνῃ γοῦν ἐντυχὼν τῇ παρθένῳ.* IV, 188 *ἐγκυμονῶν ἄθλιος ἄθλια βρέφη.* V, 119 *τῆς Ἐννοῦς τῆς φίλης φίλα βρέφη.* V, 238 *ἄμφω πρὸς ἄμφω δεξιῶς ἡρμοσμένα.* V, 277 *μηδ' ἄλλος ἄλλης* (scil. *βουλῆς γίγνοιτο*). V, 386 *φόβος γὰρ . . θανὴν πρὸ θανῆς . . δοίη.* VI, 127 *ἔρριπτεν ἐκτὸς νεκρὰ νεκρὸν τὸ βρέφος.* VI, 153 *ἄλλοις ἀπ' ἄλλων δεσπόταις δουλουμένους.* VI, 275 *φίλου δὲ πατρὸς καὶ φίλης μητρὸς ξένη.* VI, 378 *τροφὴ τεθεῖσα τοῖς τροφῇ τεθειμένοις.* VII, 350 *καλὸν νομίζων καὶ καλοῦ παντὸς πέρα.* VII, 379 *Οὐ πάντα πάντων ἐνδεᾶ φαμὲν τάχα;* VII, 412 *ἦ γὰρ τὸ κρεῖττον ἄξιον τῶν κρειττόνων.* VII, 504 *καλὸν βασιλεὺς καὶ καλοῦ παντὸς πέρα.* VII, 518 *τεράστιε Ζεῦ, ὡς τεράστια βλέπω.* VIII, 187 *τοὺς δακτύλους δὲ συμβαλὼν τοῖς δακτύλοις.* VIII, 212 *ταῖς παρθένοις γὰρ τὴν ἑαυτοῦ παρθένον ἀνανοῶν.* VIII, 435 *τὰ πάντα γὰρ δραμοῦσα πάντων ἠστόχει.* IX, 12 *μόνη Ῥοδάνθη πρὸς μόνον Δοσικλέα ἔφη.*

Adiectivum et adverbium copulantur: I, 36 *δούλους προῆγον ἀθλίως τοὺς ἀθλίους.* I, 195 *ἀνεῖλε . . ἀθλίως τὴν ἀθλίαν.* III, 129 *τὸ τὸν φυσικὸν φυσικῶς θανεῖν μόρον.* III, 228 *πάντα πάντως συγκεκίνηκας κάλων.*

b) Pronominis: II, 203 *αὐτὸς κατ' αὐτὸν ἐμμανῶς ἀνθιστάμην.* III, 50 *ὡς τηλικαύτας ἀμπέλους τίκτειν ἔδει τὸν τηλικοῦτον οἶνον.* VIII, 90 *αὐτὸς αὐτὰς* (scil. *κόρας*) *ἐξορύξεις εἰς τέλος.* VIII, 305 *εἰ μὴ Ῥοδάνθην αὐτὸς αὐτὴν ἐκμάθοι.* Similiter IV, 1 *Οὕτω μὲν οὗτοι* sq.

c) Verbi II, 188 *προσῆλθον καὶ προσελθὼν ἠρόμην*. III, 92 *ὦ τέκνον, . . ἐξαλειφθὲν ἐκ μέσου καὶ τὰς πατρῴας ἐξαλεῖψαν ἐλπίδας*. V, 191 *Μὴ πρὸς πενιχρὸν συγκροτοῦντας τὴν μάχην νωθεστέρως πως συγκροτεῖν*. V, 509 *εἴ 'μου τὸ γράμμα . . διέλθοι καὶ διελθὼν ἐκμάθοι*. VII, 68 *βιοῖ Ῥοδάνθη καὶ βιοῦσα λανθάνει*. VII, 185 *Ὡς γαρ ἐρωτιῶσα καλὴ παρθένος ἐρωτιώσης ἠκροᾶτο παρθένου*, VII, 362 *ὡς τὸ κρατοῖν τοῖς κρατουμένοις νόμος*. VIII, 171 *Οὕτω Κράτανδρος εὑρεθεὶς εὗρε κλέος*. VIII, 202 *ὡς ἐγγύθεν βλέπουσα καθαρῶς βλέποι*. VIII, 447 *ἔχρῃζε τοῦ κινοῖντος οὐ κινουμένη*. VIII, 465 *θηρῶντες ὡς θηρῷεν*. IX, 65 *ἐρῶν γὰρ τὰς ἐρώσας καρδίας ῥᾷον διαγνῴ*.

B. Voces ab eadem stirpe derivatae iunguntur:

a) Nomina: I, 74 *φορτίδα πλήσασα φόρτον χρυσίον*. I, 484 *καλην νεαροῦ νυμφίου νύμφην νέαν*. II, 219 *θεῶν θείαν χάριν*; eadem verba III, 127. VIII, 65 *ἡ θεῶν θεία φύσις*. II, 281 *νύμφην Ῥοδάνθην τῷ Δοσικλεῖ νυμφίῳ*. II, 475 *λῃσταὶ τῶν καλῶν λῃστευμάτων*. III, 286 *τῇ παλάμῃ τοῦ παλαμναίου κυνός*. IV, 264 *φυτῶν φύσις*. V, 406 *αἰσχρὸν αἰσχρὸν αἰσχύνην ὀφλισκάνειν*. VIII, 69 *κεραμεὺς ἂν κεράμιον πλάσῃ*. VIII, 392 *θεοῖς θύωμεν σῶστρα τοῖς σωτηρίοις*. IX, 16 *Ζεὺς Ξένιος ἀντιδώσοι τὴν χάριν τὠμῷ ξενιστῇ τῇ τ' ἐμῇ ξενιστρίᾳ*.

b) Adiectivum et adverbium: IX, 320 *Εἶδον . . πολλάκις ἐν πολλοῖς πέπλοις*. Similiter VI, 204 *ζωὴν ἂν αὐτῶν αὐτίκα συνεκτέμοις*. VI, 244 *ἀνελκύουσιν ἐκτὸς αὐτὴν αὐτίκα*. VIII, 150 *ἀκτῖς ἐπ' αὐτῆς αὐτίκα προηγμέναι*.

c) Adverbia: V, 199 *πολλαχοῦ καὶ πολλάκις*, eadem verba V, 320; 498; VI, 93.

d) Verbum et nomen: I, 415 *ταῖς ἑαυτοῦ λαμπρύνοντος λαμπάσιν . . τοῦ φωσφόρου*. I, 432 *κλιθέντες εἰς γῆν μαλακὴν οἷα κλίνην*. I, 459 *θύειν τὰ σῶστρα τοῖς σεσωκόσι*. II, 463 *πόθου θεία δρόσος ὑμῶν δροσίζοι τὴν φίλην συζυγίαν*. IV, 314 *ᾄσας δὲ καὶ χαρίεν ᾄσματος μέλος*. IV, 332 *σοφὸς λιθοξόος λιθοξοήσας*. VII, 187 *κεντρίῳ κεντουμένη*. VIII, 214 *φιλούμενος μέμνητο*

τῶν φιλημάτων. VIII, 526 κίνησις οὐ κινουμένων. IX, 378 ξενιστέον δὲ καὶ φιλοφρονητέον οὓς ἄνδρας ὁ Ξένιος ἐξέπεμψέ μοι.

C. Eadem vox variis praepositionibus subiungitur: II, 344 Παρῆλθεν ἡ νὺξ καὶ μετῆλθεν ἡμέρα. VI, 219 Ἐπεβρυχᾶτο τῆς θαλάττης τὸ στόμα· ἀντεβρυχᾶτο τῶν πλεόντων τὸ στόμα.

D. Voces eidem praepositioni subiunctae copulantur:

a) Verba: I, 134 προληφθεὶς καὶ προεγκεκλεισμένος. I, 227 προελθὼν καὶ προκύψας. III, 297 μετέπτη καὶ μετῆλθεν. III, 356 συνελθεῖν καὶ συναφθῆναι γάμῳ. IV, 361 συνελθεῖν καὶ συνεμπλέξαι χέρα καὶ συγχορεύσειν. V, 21 παραιτήσαιτο καὶ παραδράμοι. V, 193 μή που λάθοιμεν κατατετροπωμένοι ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν καταπεφρονημένων. VI, 171 οἷς συμπεφυλάκιστο συνειλημμένος. VI, 426 συμβιῶναι καὶ συνελθεῖν. VI, 487 Ἰχθῦς διεῖλον καὶ διεσπάσαντό σε. IX, 95 συμβούλευε συμπερισκόπει.

b) Nomina: II, 65 συμπλοκῆς αἱ συνδέσεις. III, 411 ὦ μοι συναιχμάλωτε, συμφυλακίτι. III, 414 συγγενῶν, συμπαρθένων. V, 275 μιᾶς δὲ βουλῆς σύμφρονος καὶ συμπνόου γίγνοισθε πάντες ἐν συναφῇ καρδίας. VI, 451 ἀπεξενώθην συγγενοῦς συναυλίας. VII, 367 οὐ συνταγὴ σύμπαντος. IX, 373 Συμπατέρες, χαίροιτε, συγγηραλέοι καὶ συμμερισταὶ τῆς ἐμῆς διπλῆς τύχης.

c) Verbum et nomen: II, 415 συναρήξατε, συγκυνηγέται. V, 12 ὅπως ἐκεῖθεν συγκαλῆται συμμάχους. VI, 242 τῶν ἐν αὐταῖς ἐμπλεόντων ἐμπόρων. VIII, 176 κατετρύφησε τῆς συνουσίας συνὼν θεωρῶν συλλαλῶν καθ' ἡμέραν.

E. Vox simplex et vox composita iunguntur:

a) Verba: I, 297 ἕλκων μεθέλκων, eadem verba IV, 172. I, 441 τὸν Δοσικλέα βλέπων καὶ τὴν Ῥοδάνθην εὐθέως μεταβλέπων. IV, 364 βάλλοντες ἀντέβαλλον. VI, 55 ὡς οἴχομαί σοι καὶ συνοίχονται γάμοι. VIII, 449 τυχεῖν ἔρωτος, ἐντυχεῖν γάμῳ.

b) Nomina: II, 317 πνοαῖς ἀντιπνόοις. II, 248 ἐκ τῆς

ἀρίστης ἀρτίας διαρτίας. IV, 137 τροπαῖς πολυτρόποις. V, 235 κακοτρόπῳ τρόπῳ. VII, 117 πληθὺς παρθένων συμπαρθένων. VII, 333 ἄθεσμα θεσμά. VIII, 525 ἄρθρων ἀνάρθρων. Similiter VII, 56 αὐτὸς αὐτόχειρ.

c) Verbum et nomen: I, 7 ἐλλιμενίζει τῆς Ῥόδου τῷ λιμένι. I, 57 ἐκ φυσικοῦ ξεστῆρος ἀπεξεσμένη. I, 85 εἰς γῆν κατακλιθέντες ὡς οἷα κλίνην. I, 477 προδακρύσασα πικρῷ δακρύῳ. V, 396 εὐτυχήσας ἐκ τύχης. VI, 324 ταῖς πνοαῖς ἀντεπνέον. IX, 108 συνδῆσαί με δεσμοῖς.

d) Verbum et adverbium: IV, 394 εὐπλόκως πλέκων. V, 376 δραμεῖν παλινδρόμως. VII, 341 δυσφόρως φέρων.

e) Substantivum et adverbium: IV, 220 βαφαῖς περιτταῖς εὐβαφῶς κεχρωσμένον.

F. Voces similiter sonantes iunguntur:
I, 232 ὑπὸ σοῖς καλοῖς κλάδοις. II, 210 τοῦ καλου πόσος πόθος. III, 144 ἐν μέσαις μέθαις. III, 312 Τὸ πλάσμα φάσμα. IV, 51 τὰ θεσμὰ καὶ τὰ δεσμά. VI, 18 σχισμάτων καὶ σπασμάτων. VI, 160 τῷ βίῳ καὶ τὴν βίαν. VI, 364 ἐν τόποις νόθοις. VI, 501 Ἐκβάντες οὖν ἅπαντες. VIII, 506 ἔρρωσεν ἐζώωσεν. IX, 148 παθόντα καὶ μαθόντα σε. IX, 388 ταῖς ἀρτυθείσαις τῶν τροφῶν ἐνετρύφων.

G. De figura etymologica vide pag. 20.

6. De chiasmo.

Chiasmi figura Prodromus his locis utitur:

I, 48 ὑπόγρυπος ῥὶς καὶ κόρη μελαντάτη. V, 364 μηδ' ἀντεπαλλάξοισθε .. σφαγῆς ἀγαθῆς δυσκλεᾶ σωτηρίαν, ζωὴν πονηρὰν εὐκλεεστέρου φόνου. V, 386 φόβος γὰρ .. θανὴν πρὸ θανῆς καὶ πρὸ τοῦ ξίφους φόνον δοίη. V, 431 ναύαρχος ἐλθὲ τοῦ Βρυάξου τῷ στόλῳ, τοῖς ναυμάχοις δὲ Μιστύλου ποινηλάτης. VII, 253 πατρὸς Κράτωνος καὶ Στάλης μητρὸς τέκνον. VII, 463 οἰκτός με τούτου καὶ θεῶν ἔχει φόβος. IX, 183 πλάνης τελευτὴν καὶ συναφὴν τῶν νέων. IX, 187 ὁ μὲν Δοσικλῆν καὶ Ῥοδάνθην ὁ Στράτων. IX, 273 προσπεσόντες τοῖν ποδοῖν ἑκατέρου, ὁ μὲν Λυσίππου, καὶ Στράτωνος ἡ κόρη.

7. De allitteratione quam dicunt.

Allitterationis figurae, quae in Prodromi Rhodantha saepissime deprehenditur, haec exempla afferre mihi liceat:

VI, 154 *καὶ ταῦτα (βαβαὶ) βαρβάροις ἐκ βαρβάρων.*

II, 238 *εἰς γένος γέρας.*

II, 427 *δυσμενῶς διασπάσων.* VI, 174 *διχῇ διαιρεῖ.* VII, 212 *δεόντως δακρύω.*

I, 68 *τὰ θαυμάσια τῶν θεαμάτων.* VII, 494 *τῆς θέας θανεῖν χάριν.* VII, 324 *θεοῖς θύειν*, eadem verba VII, 440. VII, 495 *θυσιασθεὶς τοῖς θεοῖς χάριν φέρει.* VIII, 140 *τοῖς θεοῖς θύσατε.* VIII, 392 *θεοῖς θύωμεν.* IX, 110 *Κἂν θυσιάζειν τίς με τοῖς θεοῖς θέλῃ.*

I, 217 *καὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κόμην κεκαρμένος καὶ τὴν κορυφὴν τῇ κόνει πεπασμένος.* I, 144 *ἡ κακῶν κοινωνία.* IV, 20 *καλεῖν κελεύει.* I, 17 *καρδίας κατηυστόχει.* IV, 460 *καρδίας κακοσχόλου.* V, 260 *καρδιῶν κακοφρόνων.* IX, 35 *καρδίας κακουργίαν.* VII, 449 *κατεκλάσθη καρδίαν.* V, 53 *τὴν κενὴν κινῶν μάχην.* V, 435 *κινεῖν κελεύει.* II, 416 *κἂν τῷ παρόντι τῆς κόρης κυνηγίῳ.* I, 31 *κρεῖττον κρίνοντες.* V, 172 *στῆναι κραταιῶς καὶ κροτῆσαι τὴν μάχην.*

V, 257 *λαβεῖν λόγῳ.* VIII, 251 *τοῦ λόγου λίθους.*

VIII, 148 *Μαθοῦσα γοῦν Μύριλλα μέντοι.* IV, 107 *μακροῦ μόχθου.* II, 402 *μέγαν μόθον.* I, 213 *ἐκ μέσου μετηρμένον.* III, 144 *ἐν μέσαις μέθαις.* IV, 297 *ἐν μέσαις μάχαις.* V, 370 *ἐν μέσῃ πεσεῖν μάχῃ.* V, 398 *ἐκ μέσης μάχης.* VI, 197 *μερισθὲν εἰς μέσον.* VI, 210 *ἐκ μέσης μεσημβρίας.* Vide quae de *μέσος* adiectivo supra diximus pag. 45. VIII, 365 *εἰ μὴ Μύριλλα μύρα μυκτήρων μέσον θεῖσα.* VIII, 485 *καὶ μὴ μελήσας μηδὲ πολλοστὸν χρόνον.* IX, 194 *καὶ μὴ βραδύνας μηδὲ μικρόν.* III, 525 *μηδὲ μικρά.* VIII, 123 *μηδὲ μικράν.* IX, 420 *μηδὲ μίαν.* IV, 338 *μῆκος δὲ μακρόν.* VII, 192 *ἢ μὴν ἐν μυχῷ ψυχῆς μέσῳ.* III, 304 *μήνυσόν μοι τὴν μάχην.* IV, 198 *εἰς μηρὸν μέσον.* III, 354 *μίαν μοι καὶ μόνην δώσεις χάριν.* III, 517 *Μίαν Δοσικλεῖ καὶ μόνην δίδου χάριν.* V, 344 *μίαν μόνην.* IV, 393 *μικρὸν μεθιζάνων.* VI, 11 *μικρᾶς γε μὴν μάλιστα, μή.* II, 19 *Μόγις μία τις τῶν μεγίστων ὁλκάδων.* IV, 508 *μόγις ἀνανή-*

ψαντι τῆς μακρᾶς μέθης. VIII, 416 *Μόνη Μυρίλλη.* IX, 6 *Μόνη Μύριλλα.* IX, 38 *Μυρίλλης μᾶλλον.* IX, 118 *Μύριλλαν ἐγκοτεῖν μόνην.* IX, 421 *κρέως μόριον ἢ μικρὸν μέθυ.* V, 146 *μουσικῆς μελῳδίας.* IV, 343 *μυρίας δέδεκτο μορφὰς εἰκόνων.* IX, 475 *μυστηριωδῶν ἄγγελος μηνυμάτων.*

IV, 176 *ὁ πάντα ποιῶν.* VIII, 343 *τὰ πάντα πυνθάνου.* IX, 404 *πάντα πλατυνθεῖσα πληροῖ τὸν τόπον.* IV, 431 *πανταχοῦ καὶ πολλάκις.* VIII, 443 *πάντως πάρεσις.* V, 342 *παράφρονος πάθος.* VIII, 452 *πάρεσιν τῇ παρθένῳ.* V, 23 *Περιτρέχων οὖν τὰς πέριξ πάσας πόλεις.* VIII, 199 *φαρμακτὰ πικρὰ πυρπολοῦντα καρδίαν.* VI, 295 *ὡς πλατάνιστον πλέκων.* II, 66 *πόθος πάθους δίχα.* IX, 290 *τῆς ποθεινῆς παιδός.* VI, 500 *πολλοῖς παλαῖσαν ἀγρίοις κλυδωνίοις.* IX, 320 *πολλάκις ἐν πολλοῖς πέπλοις.* I, 193 *Ἡ γὰρ πονηρὰ παλάμη.* VI, 496 *εἰς πόντον πόνου.* V, 441 *προῆλθεν ὁ στόλος πρὸς τὰ πρόσω.* VI, 261 *προπέμπων καὶ πέριξ περιβλέπων.* VI, 21 *τῇ προσταγῇ παρέσχον αἴσιον πέρας.* IX, 113 *τῷ προσώπῳ προσβλέπειν.* I, 6 *πρώτη προπηδήσασα παντὸς τοῦ στόλου.* I, 320 *πρῶτος πρὸ πάντων,* eadem verba III, 100. I, 477 *πρῶτον προδακρύσασα πικρῷ δακρύῳ.* IX, 192 *πύθοιντο τῶν παίδων πέρι.*

II, 207 *σεμνὸν τὸ συγκίνημα.* IX, 254 *σκοποῦ δέοιτ' ἂν καὶ σοφῆς συμβουλίας.*

VIII, 194 *ἐκ τοῦ πυρώδους τανύων τοξαρίου.* III, 327 *πρὸς ἀτραποῦ τέτραπτο καὶ τρίτης τρόπον.* IV, 304 *Χαῖρε τράπεζα καὶ τρισευδαίμων πότος.* V, 145 *τραπέζης καὶ τρυφῆς.* VI, 164 *τὸν τρυφερὸν τράχηλον.*

IX, 349 *τῶν φθασάντων φανερῶν φιλημάτων.* IX, 31 *φιάλην τοῦ φαρμάκου.* IX, 343 *φιλοῦσα τὸν φυτοσπόρον.* V, 220 *τοῦ φόβου φυγεῖν πάθος.* VII, 153 *φόβον φέρει.*

Caput IV.

De Prodromi fuso et abundante genere dicendi.

Theodorum Prodromum dicendi ratione copiosa et abundante uti ex eis locis apparet, ubi synonyma ita coniunguntur, ut alterutrum supervacaneum sit: I, 407 *ζῆν καὶ βιοῦν.* VI, 467

προμαντίς εἰμι σοι, ξένε, τοῦ ζῆν Ῥοδάνθην καὶ βιοῦν. I, 365 *ὁ τὴν σιωπὴν .. στέργων ἀγαπῶν.* I, 397 *τὸ πῦρ .. τὸν καθαρὸν τῆς φονουργίας νέον ἄκαυστον ἀφλόγιστον ἔνδοθεν φέρει.* III, 340 *τρανῶς παριστᾷ καὶ σαφῶς ὑπογράφει.* III, 392 *τέθνηκεν .. καὶ παρῆλθεν ἐκ βίου.* V, 6 *πτοηθεὶς .. μὴ .. ὁ Βρυάξης .. οὕτως ἀέλπτως ἀπροόπτως ἐμπέσοι.* V, 476 *Ταῦτα Βρυάξης καὶ τὰ τοιαῦτα βλέπων.* Eadem verba leguntur VII, 355. VII, 311 *Ὦ σπλάγχνα πατρός, ὦ τεκόντος καρδία.* VII, 465 *οὐκ οἶδα, ποῖ ῥέψαιμι καὶ πρὸς ὃ δράμω.* VIII, 96 *οὐ δρῦς με παρήνεγκεν εἰς φῶς εἰς βίον.* VIII, 158 *ἐπεὶ τὸ συμβὰν καὶ τελούμενον μάθοι.* VIII, 498 *κυνηγέσια καὶ θήραν.* IX, 298 *μὴ τὴν Ῥοδάνθην ἐξ ἐμοῦ διασπάσῃς οἰκτρῷ μερισμῷ καὶ πικρᾷ διαιρέσει.*

Sed multis aliis quoque locis demonstratur, quam studiosus ubertatis et redundantiae Prodromus fuerit. Pauca huc pertinentia protulit J. Lévesque, qui in commentatione supra allata („Notices et extr. des man. de la bibl. nat.“ tom. VI, pag. 225) his utitur verbis: „Prodromus est souvent un homme qui parle à vide; qui, pour n'être pas obligé de se taire, quoiqu' il ait peu de choses à dire, entasse tous les mots qui peuvent exprimer l'idée la plus commune, et qui, pour ne pas avoir trop tôt fini, parvient encore à les répéter.“ Quod iudicium nonnullis exemplis nunc illustrabo.

Dosicles dicit (II, 322 sq.) nimia curarum copia mentem obscurari et somnum adduci:

ἡ γὰρ περιττὴ συρροὴ τῶν φροντίδων
σκότον καταρραίνουσα τῶν ἄνω τόπων
καὶ στυγνὸν ἄνω δημιουργοῦσα γνόφον
καὶ νύκτα πολλὴν καὶ βαθύσκιον ζόφον
καὶ τοῦ λογισμοῦ συνθολοῦσα τὰς κόρας
φιλεῖ τὰ πολλὰ καὶ τὸν ὕπνον εἰσφέρειν.

Tribus locutionibus eadem sententia significatur, et quattuor voces a Prodromo usurpatae sunt, quibus notio caliginis inest: *σκότον, στυγνὸν γνόφον, νύκτα πολλήν, βαθύσκιον ζόφον.*

In longa illa oratione — amplectitur trecentos undeviginti versus — Bryaxes milites adhortatur, ne, si superentur, in fugam se coniciant (5, 357 sq.):

Ἄνδρες, κἂν (ἀλλ' ἔχοιεν, ὀλβία Δίκη,
οἱ τοῦ Βρυάξου σύμμαχοι τὰ βελτίω)
σχῶμεν τὸ χεῖρον ἐγκοτούσης τῆς Τύχης,
κἂν ἧτταν αἰσχρὰν ἠρεμούσης τῆς Δίκης
καὶ μὴ τὰ κρείττω τῶν θεῶν κοιμωμένων,
μὴ πρὸς φυγὴν ῥέψοιτε, μηδ' ὀπισθίαν
δράμοιτε τρίβον ἐξ ἀνάνδρου καρδίας.

Eiusdem notionis sunt tres locutiones *κἂν σχῶμεν τὸ χεῖρον*, — *κἂν ἧτταν αἰσχρὰν* — *καὶ μὴ τὰ κρείττω.*

Dosicles, qui Rhodantham naufragio perisse suspicatur, queritur (6, 303 sq.):

Ὤμοι, τὸ σὸν δὲ σῶμα δεῖπνος ἰχθύων,

sed eadem vel prorsus similis res significatur versu qui sequitur: *ἡ σὴ δὲ σὰρξ τράπεζα τῶν ἐναλίων.*

Cratander, postquam Dosiclem in mare praecipitem se dare prohibuit, admonet eum fieri non posse, ut is, qui vitam semel reliquerit, lucem iterum spectet (6, 430 sq.):

Οὐκ ἔστιν ἅπαξ ἐκλιπόντας τὸν βίον,
εἰς χοῦν πεσόντας, ἐμμιγέντας τοῖς κάτω,
λίμνην διαπλεύσαντας Ἀχερουσίαν,
Λήθης κοτύλην ἐκροφήσαντας μίαν
καὶ Κωκυτοῦ πιόντας ἢ Στυγὸς σκύφον
ἰδεῖν ὑπαυγάζουσαν αὖθις ἡμέραν.

Haud inepte Gaulminus adnotat ista sobrii hominis non esse; mirari se quomodo post Acherontem, Cocytum, Stygem, Lethen Phlegethon illum fugerit.

Eadem fere redundantia illo loco conspicua est, ubi Prodromus narrat Myrillam omnia expertam esse, ut Dosicles cibis vesceretur (8, 248 sq.):

ἔμφροντις ἦν, θόρυβον εἶχε καὶ ζάλην,
κινοῦσα πάντα τῆς παροιμίας κάλων,
ἅπαν δὲ μηχάνημα μηχανωμένη,
πάντας δ' ἀνοχλίζουσα τοῦ λόγου λίθους,
ὡς ἂν Δοσικλῆς τῶν τεθέντων ἐκφάγοι.

Vita.

Natus sum Fridericus Rudolfus Grossschupf Nonis Februariis anni h. s. LXI. Lipsiae, patre Rudolfo mercatore, matre Ida e gente Wolf. Illum anno h. s. LXXXI. defunctum lugeo, matrem carissimam adhuc vivere valde laetor. Fidei addictus sum evangelicae.

Primis litterarum elementis in scholis civicis urbis patriae imbutus undecimum annum agens discipulus receptus sum in classem sextam scholae Thomanae; quam per novem annos frequentavi. Maturitatis testimonium adeptus vere anni h. s. LXXX. universitatem Lipsiensem adii, ut philologicis et historicis studiis me dederem. Historiam vero mox neglegens classicae potissimum et germanicae philologiae operam dedi. Interfui scholis, quas habuerunt viri illustrissimi Biedermann, Brugman, Curtius, Eckstein, Gardthausen, Heinze, Hildebrand, Lange, Lipsius, Masius, Overbeck, Ribbeck, Strümpell, Voigt, Wenck, Windisch, Wundt, Zarncke. Proseminarii philologici per duo semestria sodalis fui, seminarii per duo semestria extraordinarius; societatis philologicae Ribbeckii per tria semestria, antiquariae Lipsii et grammaticae Curtii et seminarii paedagogici Ecksteinii per duo semestria, societatis antiquariae Langii per unum semestre sodalis ordinarius, seminarii vero germanici per tria semestria sodalis extraordinarius fui.

Quibus viris doctissimis cum omnibus tum Lipsio et Ribbeckio gratias ago quam maximas.

Examine pro facultate docendi feliciter superato ex anno h. s. LXXXVII. in gymnasio Nicolaitano doceo.